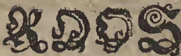

Ydrunar

Edur

Hvørnenn eirne sann ydrande Mañeskiu Saal lykest vid fagra Roos.

Prentad J Skalh.

Anno 1694.

Kristelegre Jdran (sem
og eirnen þeim sem san
na Jdran giora) maa
riettelega Samlijkia vid ei-
na fagra vellucktade Roos.

Þviad lijka so sem Roos-
enn prijder Mañen / þegar
hañ ber heñar Krans a sij-
nu Høfde/ So prijder Jd-
ranen eirn Riettruadann
Mañ / og gierer hañ Gude
þeckañ og hans heiløgum
Einglum/ þvi yþer heñe er
Glede

Glede a Himnū/ Luc. 15. 10.

So sem Roosernar uppvara a þeim lægu Runum/ So eiga z so Idrande Mañ eskiur ad Audmÿkia sig og Lÿtelæcka fyrer Gude / sem er sa allra hædste/ eñ lÿtur po a þad hid Audvirdelega a Himnū z Jordu/ Ps. 113. Og giefur Lÿtelatum sÿna Nad. 1. Pet. 5. 5.

So sem Roosen̄ uppvex under þeim hvossu Þyrnum af hvorium hun verdur rifeñ og stungeñ. Svo er þvi

 vared

vared og hættad yfer þeim
sem Jdran giora/ þvi epter
þad þeir hafa med stærstu
Pieningu funded til Kross
ens Þyrna / þa hafa þeir
mijklu stærre Niartans Ang
ist/ eñ þeir sem med stijng-
ande Þyrnum verda Sarder
so sem David þar yfer klag
ar j Psalmenum 38. v. 4.
Seigiande/ Ecingeñ Fridur
er j mijnum Beinum. Og
Manasses/ Eg hefe onga
va Roo. Vegna þess / ad
þeir hafa yfertrodet Guds

Loge.

Logmaal/ sem wt var giepꝛ=
ed a Fiallenu Sinai/ j Try=
ngū hvort ad uxu Þyrnar.
Svo sem Roosen̄ hefur
Raudann og hvijtann Lit.
Epter þessum tveimur Lit=
um stunda þeir sem rietta z
sañā Jdran giøra.
Fyrst/þegar þeir þ sañā
Tru umfadma JEsum
Christum / sem er Lilian j
Dalnum/ Cant. 2. v.1.
Hañ var Raudur j Vm̄skur
neñe/þa hñ wtgaþ sijna fyr
stu Bloodropa. Hañ var

A iij Raud

Raudur j Grasgardenum/ þegar hañ sveittest Blood-ugum Sveita. Hañ var Raudur/ þa hañ var Hyd-strÿktur/ Þyrnekrÿndur/ Kr-ossfestur/ og hñs Sijda var opnud med Spioote/ hvar wt af ad rañ hañs raudlit-ada Blood.

Med þessu blessada raud litada Bloode verda Riett-trwader ÿfferdreÿfder j Ord-sins Predikun/ og j þvi hea verduga Alltaresins Sacra-mente/ med þvi þad hreinsar

þeirra

þeirra Synda Saar.
Herrañ JEsus var og so Nyjtur/ þvi hañ var sa allra Heilagaste / sa allra Hreinaste/ Syndugum fra-skiliñ/ Hebr. 7. v. 26.
Hañ var þad Saklausa og flecklausa Guds Lamb/ 1. Pet: 1. 19. Sem eingenn kuñe ad Straffa um̃ nockra Synd/ so sem Pilatus Op-enberlega medkiende/ ad Her-rañ Christur være saklaus. Herodes j sama mata / þa hañ liet færa hañ j hvijt-

A iiij   añ Kl-

aū Klædnad / sem var eirn Vitnisburdr hūs Sakleysis Þetta hans Sakleyse / vid hvort Idrande Guds Born sig aþ Hiarta Hugga/er sa allra Hvijtaste Litur/ fyrer hvors Krapt Synder verar verda Sniovhvijtar/ og svo sem su fegursta Ull/ Esa. 1. v. 18.

Þar næst stunda þeir sem riettā og saña Idran giora epter þessum tveimur Litum þegar þeir af Mannlegum Beikleika haþa Syndgad

og

z þeinkia hier um̄/ þa skam̄
ast þeir sijn og Rodna / og
seigia mz Spamanēnum
Daniel/ Þu Drottenn ert Rie
ettlꝛtur/ , En vier meigum
skam̄ast vor/ Dan. 9. 7.
Og med þvi þr eru aþ Syn̄
ekie Ohreiner/ þa Andvarpa
þeir med David/ og seigia.
Miñ Gud þvo þu mig vel
af Misgiord miñe/ og hre=
insa mig aþ Synd minne.
Þvo þu mig/ svo eg Snioo=
hvijtur verde/ Psalm. 51.4.
Sijdast leggia þeir allt
Kapp

Kapp z alla Afkundan þar
a/ ad liþa Gudrækelega og
Christelega/ og ad þioona
Gude j Heilagleika og Riett
læte alla sijna Lijfdaga.

So sem Roosen giefur ei
na sæta og jlmande Luckt
af sier. So giefa og so þeir
sem rietta og saña Jdran gi
øra/ eina jlmande Luckt fra
sier/ fyrst til Guds med sijn
um sñelegum og Gudræke-
legum Bænum/ þvi Bænek-
er eitt Andlegt Reykelse.
Þar næst j kringum sig a

allar

allar Sijdur/til Naungans med goodum Dygdum Kiær leikans / og Hiartanlegre Mÿskunsemennar Luckt / Col. 3. v. 12.

So sem Roosen er til mar gra Hluta Nytsamleg.

So er og svo Jdranen. So sem Roosar Vatned/ef þvi er dreyst i Lierept og lagt so um̃ Enned/þa kiæler þad Hofudid/ og nidurdemp ar þan̄ Onattúrlega Vok- va/ aþ hvorium ad Reidenn kiemur. Ji sama mata/

þegar

þegar nockur Reideñar Ell
dur vill uppkvikna j Hiørt-
um þra Idrande/ þa leggia
þeir stragz þar vid kiælan
de Forlykunareñar Roosar
Vain/ þeinkiande til þess-
arar Aminingar syns End
urlausnara/ Fyrergiefed/ so
mun ydur Fyrergiefed verda
Luc. 6. v. 37. So sem
og so S. Paall seiger/ Lat-
ed ecke Soolena undergaan-
ga yþer ydvarre Reide /
Ephes. 4. 26.
So sem Roosar Oleum
med

med Nunange blandad/ mÿk
er og stirker Veikt Niarta/
So mÿker og linar þad And
lega Jdranareñar Roosar-
Oleum/ Guds Reide/ so hañ
Nøndlar ecke vid oss epter
vorum Syndum/ og endur-
giellduir oss ecke epter vorum
Misgiørningum /. Psalm.
103. v. 10.

Madur a ann Aplæts/
ad giora Jdran ꝛ Yperboot.
Er þad ecke frost Ef þu
fellur a Gøtuñe/ þa liggur
þu þar ecke leings / so þu

 stander

ſtander ecke þad ꝑliootaſt
upp aptur. Hvar ꝑyrer vill
ſu ecke þegar þu heꝑur fall
ed j Syndena/ ſtanda ſtrax
upp aptur/ ꝑyrer ſaña Jd,
rän og Yꝑerboot? Ef þu
fieller j Eilld/ þa munder þu
viſſulega ꝑlioott og haſtar
lega hrada þier þadañ. Æ
Syndeñ er ſem eirn brenn,
ande Elldur/ Ja/ hun aꝑ'
rekar þañ Helviitſka Elld.
Þar ꝑyrer ſkalltu ſia til/ þeg
ar þu heꝑur j Syndena fall
ed/ad þu meiger verda ſtrax

frij ꝑra

þrij fra hefne aptur/ ſvo þu
meiger umflija þan̄ Helvijt
ſka Elld. Minn Elſkulege
Chriſt. B. Halltu þig ecke
til þeirra ſem ſeigia/ Cras
Cras/ a Morgun/ edur Dag
eñ Par epter / vil eg giora
Jdran. Nei/ ecke ſo/ ecke ſo/
þvi ſlijkur Hrafnaſaungur
hefur marga a Tralar dre=
iged/ og leidt til Glotunar/
og þu ſem ecke villt giora
Jdran j Dag/ kann ſkie þu
liggeꝛ Daudur a Morgun.
þu ſkallt ecke ſkioota a

Freſt þiñe Idran þar til þu verdur Gamall/ med þvi þu veiſt ecke hvort þier auð-naſt Gomlum ad verda.

Sa Madur være viſſu-lega halldeñ fyrer eirn Dar-ra/ſem hefde fioora Neſta/-z legde þa þyngſtu Byrd-ena uppa þañ Ohrauſtaſta Neſteñ. So er þad og ſvo meſte Blindleike/og Galeñ ſkapur fyrer Mañeñ/ad dr-aga undañ ſijna Idran til þeſſ hañ er ordeñ Gamall/ þegar Manneſkiañ er ſem

Veikuſt

Weikust/z Kraptarner aller
mÿnka. Peir sem so giøra/
þeinkia ecke til Aminingar
Salomonis sem so hliodar.
Minstu a þinn Skapara j
þÿnum Vngdoome/ adur enn
þeir vondu Dagarner koma
og Aren nælgast/ad þu se-
iger/þaug þocknast mier ec-
ke/ Pred. Salom. 12. 3.
Þu skallt ecke helldur und
andraga þÿna Idran til þÿ
ns Dauda / þvi þad heiter
so. Pœnitentia vera nun,
qvam est sera, Þad er/ Ein

son Jdran kiemur alldrei of
seint. Þar hvert a moote/
Pœnitentia sera. raro est
vera, Þad er / sein Jdran
er siälldan hrein.
Marger aß þeim sem und
an draga sijna Jdrã til Da
uda Stundarennar/vilia For
svara sig med Rœningians
Epterdœme / sem j Daud-
ans Tijd Jdradest/ en þ er
alldeilis Niegoomlegt.
Ef þu hefder heyrt/ ad
eirn hefde stockid wt aß ein-
um hœum Turne/og hefde
kome∫t

komest Oskaddadur þar þra/
so trwe eg ecke/ ad þu villd-
er vera soddan Bogunar-
hals/ og stockva epter hon
um/vegna Otta/ad þier mu
nde meiga slaa þad þeil.
Ef nockur villde setia þr
am fyrer þig eirn Riett/ aþ
hvorium Husund Mēn/eda
þleyre hefdu eted sig Dauda
en alleinasta hefde eirn hall
ded Lifenu/ sem þar aþ hef
de eted/ villtu og so eta þar
aþ? Eg veit vissulega þu
munder seigia/Ney/eg voga

 þad

þad ecke. Soo eru þad og so Bernskar Manneskiur/ sem vilia hialpa sier med Ræningians Epterdæme / med þvi hañ a Daudastund uñe komst a Saluhialparenñar Veg/ þ synа Jdran og Yferboot. So vilia þeir og syna Jdran so leinge undañdraga.

Þeir Gomlu Hebresku ha fa haft eitt vel eptertakan, de Mææltæke og sagt. Gi ordu Jdran og Yferboot einum Dege mdur enn þu

deyr.

deyr. Noat med þeir hafa viliad merkia lata/ ad med þvi eingen̄ kyn̄e ad vita hver Dagur ad vera munde sin̄ sijdaste Lijfs Dagur / þa skyllde han̄ stadfastlega og alltijd Lifa j san̄re Jdran/ og þeinkia til þeirrar goodu Amin̄ingar Syrachs/ Drag ecke undan̄ ad snwa þier til DRottens/ og skioot þvi ecke fra einum Deige til an̄ars/ þvi hans Reide kiem ur hastarlega / og mun þess Hefna/ og þier fyrerfara/

Syr. 5. v. 8. Tef

Tef ecke med þijna Yfer-
boot/þar til þu siwkur verd-
ur/ betra þig helldur a med
añ þu kant eñ ad Syndga.
Drag þu ei undaõ goodur
ad verda / og bijd ecke med
Betrun þijns Lijfs allt til
Daudans/ Syr. 18. 22.

Ein good Vnderwijsun/hv-
ar uiñ eirn og sierhvör skal þe
inkia þegar hañ fær Lyst
til ad Syndga.

O Christeñ Mañeskia/svo
opt sem þu mætur þier
þa edur þa Synd ad giöra
Hvar til þitt Bordiarþada
Hollb

Holld og Blood þig lockar)
þa þeinktu Vandlega um̄
þessa þria epterfylgiande
Hlute. 1. Þad Auga sem
allt sier. 2. Þad Eyra
sem allt heyrer. 3. Og
þa Book j hvoria allar þijn
ar Athafner eru uppskrif-
adar.

Þad AUGA sem allt sier
er Guds AUGA / sem nær
lægt er j øllum Stødum.
O Elskuleg Mañeskia / eg
veit þu Ottast og Blygdast
ad giera þad sem jllt er / þeg
ar nockur ærlegur Madur

sier till

ſier til þijn. Æ hvad myklu
framar ætter þu þa ad Ott
aſt og Needaſt þyrer Al-
mattugs Guds. Augum/
ſem ſkiærare eru en̄ Soolen̄
og ſia allt þad ſem Men̄ern
er giora/ og ſo eirnen̄ j Ne-
imuglega Aſkim: ꝛc. Syr.
23. 28. Ja/ Andlit DR
DTTens ſtendur yfer þm̄
ſem illa giora/ ſo þad han̄
j burt ræte þeirra Miñing
aſ Jørdun̄e/ Pſal. 34. 17.
Þad Eyra ſem allt heyrer
er Guds EYRA/ ſem byggur
ad øllu þvi ſem vier tøk

um oſſ.

um off fyrer Nendur / hvar um David so talar J 94. Psalme. Sa sem Eyrad hefur plantad / skyllde hann eke heyra? Nann sem Aug, ad hefur skapad / skyllde hann eke sia? Ef þu Ottast ad tala þad sem Otilheyrelegt er / þegar þitt Yfervalld / þinn Skriftafader e Saalu sorgare / þinn Fader edur ann ar Ærlegur Madur / er nær, lægur. Æ So ottastu þu sundsalldt meyr fyrer þinn um Gude / sem hefur eitt / alltheyrande Eyra.

C Bookinn

BOOKEN / a hvøria allt er uppſkrifad / er þijn eigen Samvitſka / j hvøria allt er uppteiknad / þad ſem vier jnvørtis edur utvortis adhøfuſtum / hvad vier med Þankum / Ordum eda Giørdum giørum / og þo eingen Madur a Jørdunne vite þad / þa veit þo Samvitſkan þijn þad / ſem er eitt viſt og falslauſt Vitne / fyrer hvøriu þu kant ecke ad Liuga. Hvar hellſt ſem þu ert þa hefur þu þetta Vitne med þier / hvørt þu geingur

ellegar

ellegar stendur / situr eda liggur / vaker eda setur / þa er þad hia þier. Ja / þeg ar Lijkame og Sal eru þyr er þañ Tijmanlega Dauda adskileñ / þa helldur þetta Vitne stadfastlega sijnum Stad j Saluñe / sem er ad-skileñ fra Lijkamanum / þad fylger heñe epter / añad hv-ört til Guds j Abrahams Skaut / ellegar til Diøfuls j helvijtskar Kvaler.

O þu Mañeskia / þeink þu med allre Kostgiæfne / um þessa Samvitskunnar

Book / þa þu þær Lyst til ad Syndga/ so muntu viſu lega þordaſt aþ mjettu Rꜳde ad drygia Syrnder og Glæpe / uppa þad soddann vand Skript verde ecke ſidꝛ ar meir þyrer þier uppleſin.

O þu Maneſkia / lꜳttu þier ecke þalla wr Minne þeſſa ꜳdurneþnda þriꜳ Nlute/ so opt sem þu verdur aþ þinnn ſijnduga Nollde til eirnrar edur aññrar Syndar Tilreitt ir, Nalltu ecke Syn dena lijtilsverda/ Gud ſier og heyrer alla Nlute.

Aþ

Af þessare Gudrækelegre Yþervegan / muntu min̄ Christen̄ Broder / vissulega læra ad pordast og um̄flya margar og stoorar Synder. Þar til hialpe þier Gud / og ollum oss / fyrer sinn sæta Son JEsum Christum / Amen.

Samvitskuñar
Proofan/

Edur

Hvørnenn sierhvør Christiñ Madur skal Daglega hallda Reikningskap vid sialfañ sig.

Prentad j Skalh.

M. DC. XCIV.

Harmagrææt Jeremiæ 3. v. 40. Talade Spamadurē̄ til Gydinga Foolks sem var j þeirre Babiloniſku Herleidingu ſeigiande. Lætum oſſ Ranſaka og uppleita vora Breytne / og ſnwa oſſ til DROTTENS.

Epter þeſſare Spamañſins Aminingu ſkalltu og ſo / miñ Chriſteñ Broder / mz allre Koſtgiæþne ꝛ Aſtund an prooþa og ranſaka þijna

eigeñ

eigen Samvitsku/ svo hun mætte stillast til Frids/ og þar til vil eg gieþa þier ei na goda & naudsynlega Underviisan.

Nier skaltu nu þyrst þar um þeinkia med sialþum þier/ hvør þessa Samvitskun ar Prooþana ad giøra.

Sa Visse Heidinge Pythagoras / biþalade sijnum Læresveinu / ad þeir skylldu a hveriu Kvølldе med Astundan þeinkia þar um/ hvad þeir a umlidnum Deige heþdu heyrt/ talad & giørt.

Þetta

Þetta sama gierde Seneca/ sem a hvøriu Kvøllde/ þa han var nidurlagdstur j sijna Sæng/ ransakade sitt eiged Marta/ hvad gott han heþde heyrt og lært a þui Deige/ hvad myked hønum heþde þramþared j þui enu Gooda/ eda hvad hønum heþde mátt aþatt verda/ & liet sig stragt angra þ Von da / en elskade og stundade þad Gooda. Naþe nu Neidner Menn þetta ástund ad / være þad þa ecke stoor Vanvirda þyrer þig O mád

ur/sem

ur/sem ert Christen/ ef þu skylldet soddañ Samvitskunar Prooþan gleima/edur heñe i Vind kasta? þar þyrer/hvør þu ert ransaka þijna eigen Samvitsku.

Siertu Gamall/ þa hugsadu um̃ þad/ hvort þu hefur vered þeim Vngu eitt gott Form og Fyrermyndan i þijnum Lijþnade og Framferde til Orda og Giørda/ ꝫ hvort þijn Grau Hær hafe vered þijn Æru Corona.

Siertu Vngur/ þa hugsadu um̃ þad med þier/ hvort þu hefr

þu hefur heidrad þa Olld-
rudu/ fordast Ungdoomsins
Vellystingar / varad þig
fyrer Oskamþullum. Hiort-
um/ fordast Lete og Omesi-
sku.

Siertu Heilbrygdur/ hvort þu heþur þa packad Gu
de Hiartanlega fyrer þyna
Heilsu og Heilbrygde/ og
hvort þu hefur ecke morg-
um sinum Vanbrwkad ha-
na til storra Synda.

Siertu Siwkur/ þa hux-
adu um þad / hvort þu ert
ecke sialf

ecke sialfur Ordsok til þy=
ns Skwdoms? Og hvort
þu hefur ecke myklu þyng=
ra Forþienad af Gude med
þynum Syndum?

Siertu Rykur/ hvort þu
hefur med Rietterdugum
Medolum komest til þyns
Rykdoms/ Heidrad DRott
en med þynum Eignum/og
viliuglega Nialpad þynum
Auma Neydlydande Na=
unga?

Siertu Fatteckur/ hvort
þu hefur ecke sialfur vered

Ordsøk þinnar Fateklar?
Hvort þu hefur hana med
Þolinnmæde lided/ og ecke
Mooglad a mooti þinum
Gude/ hvort þu hefur þar
epter stundad / ad med þvi
þu ert Fatækur uppa Lýkama/
mañ / ad þijn Sæl mætte
þa Rijk vera?
Siertu einn Yfervallds Per
soona/ hvort þu hefur trw
lega hugad um Framgaung
GVds Piodnustugiørdar?
Stundad epter Riettenum/
hialpad þeim Nidurþryck-

ta/læted

ta / læted þañ Fødurlausa riett ſkie/og hialpad Mal-efne Ecknaña? Af einſkis Mans Hende Mwtur þeig-ed/ og læted þijn Augu þar med Forblindaſt?

Sierdu Vnderſæte / hv-ort þu heþur Gude þackad þyrer Froomt Yþervalld/ og Beded þyrer þvi z Rijkeſins Velþerd? Hvort þu þad Ni artanlega elſkar og Heidrar og gielldur þvi æn Svika/ Skatt z Skylldur?

Sierdu eirn Kieñemadur/

Hvørt þu ert Løglega þar
til kalladur? Hvørt þu hef-
ur halldeð þig so sem Chri-
isti Þienara/og Raadsmañ/
yfer Guds Leyndardoomū?
Vered ødrum til goods Ept-
erdæmis j þinu Lijferne? og
hvørt þu hefur med Kostgi-
æfne stundad þyna Predik-
un/ og hvørt þu alleinasta j
henne / hafer leitad Guds
Dyrdar og Uppbyggingar
þijns Naunga?

Siertu eirn Tilheyrare
hvørt þu hefur halldeð þiñ

Kieñe

Kieñemañ fyrer Christi Þienara/ elskad hañ/ heidrad z virdt/ og hialpad honum ep ter Megne? Hvort þu hefur forackt ad hans Predik aner/ z a verra Veg wtþyddt hans Ord? hvort þu hefur j riettañ Tijma til þinnar Soknar Kyrkiu komed? hv ort þu hefur heyrdt Guds Ord kostgiæfelega / og med allre Audmykt Avaktarsā lega?

Giertu eirn Eckiamad ur/ hvort þu ert ærlega til

Þiö Þiona

Hioonabandsins komeñ/ hvørt þu haþer byriad þad j Guds Otta med Bænenne/ hvørt þu stadþastlega elskar þijna Eckta Kviñu/ so sem þitt eiged Holld/ bwed skin, samlega vid hana/ og haþer gieþed heñe siñ Heidur/ svo sem þvi breyska Kierenu/ z hvørt þu haþer aminnt hana med Hogværd og Fridseme/ þa heñe hefur nockud a orded?

Siertu ein Eckta Kviña/ hvørt þu hefur Guds Befalningu

þalnrngu epterþylgt/ ſem ſo
hliodar. Þinn Vilie ſkal
vera þýnum Mañe Vnder,
gieþeñ / og hann ſkal þinn
Herra vera. Hvort þu elſk
ar þiñ Ecktamañ / z haþer
med honū ſkinſamlga Vm-
geingeſt?

Sierdu eirn Hwſpader/
edur Hwsmooder/ hvort þu
hefur aþlad þiña Barna j
ærlegum Ecktaſkap? Bi-
falad þau Gude j Moodur
lüþe/ og fyrer þeim Beded?
Hvort þu heþur þau koſt-

giæfelega Vppfrædt/z hall
ded þeim med Aminningum
til Guds Otta? Hvort þu
hefur vered þeim nockurt
Hneyxlunar Efne? þeim til
Erwidis halldeð / og læted
þaug læra nockud ærlegt?

Sierdu eirn Þienare/ hv
ort þu hefur j Otta DR„
DTTens vered þijnum Yf
erbodurū Vndergefeñ? ver„
ed Þrætusamur vid þa/elleg
ar sijnt þeim Otrw? Hvort
þu hefr alleinasta Þioonad
þ Augunum/ ellegar j Ein

falld

falldleika þijns Hiarta? hu ort þu hefur meir hugad um Gagn þinna Yferbodara/ en sialfs þijns?

Siertu eitt Barn/ hvort þu hefur heidrad og j Vird ingu haft þijna Foreldra/ z þa sem j þeirra Stad eru Hvort þu hefur beded um þeirra langa Lijfdaga/ Tijmanlega og eilijfa Velferd? Hvort þu hefur ecke Hrygt þaug/ helldur optlega þeinkt hvorsu þu hefr vered þm Þungr/ z hvad kantu þm ad

giora

giøra þar j mооt/sem þaug
haþa þier giört/Syr.7.29.
So þramt sem þu heþur
nu Missied þig j einu edur
oðru þessu sem adur er sagt
þa lætu þig þad af Hiarta
Angra/og lættu af þvi þr=
amveigis/svo sem þu skallt
þar ad heyra j þeim þridia
Punctenum.
J aññ Mata skalltu þe=
inkia miñ elskulege Christeñ
Brooder/ hvønær þu skallt
hallda þetta Examen/ edur
Samvitskuñar Proþan.
Sumer meina þad sie nog
ef þad

ef þad ſkiedur þegar Mad-
ur geingur til Guds Bords
og heilagrar Kvølldmaltijd
ar DROTTens / en̄ hier
er nu vel merkiande / ad þeir
ſem vilia ganga til Guds
Bords / wtrietta med ſodd-
an̄ Examine / edur Profan /
an̄ad hvørt ecke par / eda
miøg lijted. Þvi þar eru mi
og marger (ſvo ſem Doctor
Mengaring vel hier um̃ tal
ar) ſem hafa þan̄ Sidvana
ad þeir lijta epter Alman-
achum / hvenær þeir hafe
geinged til Guds Bords / og
reikna

reikna Vikurnar / lijde þad
14. ellegar 15. Vikur þyr
er þeim sem þrisvar eda þi-
orum sinum a Are ganga
til Alltaris / þa heiter þad
so. Børn bwed ydur til / vi
er vilium a Laugardægeñ /
eda a Suñudageñ ganga til
Skripta / þa sier þu ad þe
ir einū Deige / tveimur eda
þremur adur / taka Bæna-
Bookena sier j Hønd / og
lesa eina Bæn edur adra / t
opt so hastarlega / ad Hiart
ad skilur valla Ordaña Mé-
ining. Þegar þeir hafa

nu skript

nu skriptast og medteked hei
laga Kvølldmáltijd / og
Sunnudaguren er umliden
og þaug goodu Klæde j hvø
rium þeir haþa lated sig
sia j Søþnudenum/eru hr
ein giørd/og løgd j Kistuna
þa strax a Mánudagen ept
er / er allre Sudrækne glee
imt/ þeir hyxa þa ecke leing
ur um Jdran nie Yþerboot
en þetta heiter ecke Exemen
edur Proþan/þvi su riettta
Samvitskunar prooþan hl-
ÿtur optar ad skie.
Sumer meina þ sie nóg/
E ad þr

ad þeir hallde þetta Exa-
men einu siñe j Viku / enn
þad er ecke helldur noog/
Madur hlijtur Daglega ad
Examinera/ Proba og rañ-
saka sijna Samvitsku. Ja
seiger þu. Hvørnenn
kañ eg svo myklum Tijma
þar til ad eyda / eg heþe
so margt ad giøra / mjnar
Embættis Sysslaner lijda
þad ecke: Þesse Afsøkun
gyllder ecke par þyrer Gude.
Þu plagar giarnan ad taka
þier þad allra þyrst þyrer
Hendur/sem mest æliggur/

eñ lætg

eñ lꝍta biida þad ſem Do-
nauðſynlegra er. Hvar fyr
er villu þo ecke ſetia þeſſa
Samvitſkuñar Proſan (ſo
ſem þad allra Nauðſynleg-
aſta) fraiñ fyrer allar adrar
þijnar Syſlaner? Þu ſier
vel hvørnenn Kaupmenn-
erner j ſiñe Kaupſtefnu re-
ikna hvad þeir a hvørriũ De-
ige wtgiefa og jñtaka / hv,
ørt þeir hafe a uñed edur
tapad / þvi giører þu ecke
þad ſama? Þvi tekurþu þi
er ecke hvørt Kvølld fiorda
Part wr Stundu (ad miñ-

 ſta koſte)

sta koste) ad hallda Reikn-
ingskap vid sialfan þig/hv-
ad þu a þeim Deige giort &
hondlad hefur/hvad þu hef
ur af Gude medteked/ og
hvornenn þu hefur Nagad
þier vid han aptur a moote
hvort þier hefur framfar,
ed j þijnum Christendoom/
edur ei?

Nu er ockur j þridia og
sijdasta Mata þar um ad
þeinkia min Elskul. Christ
en Brooder/med hvoriu mo
te videigum þetta Examen
edur Samvitskunar Profa

ad hallda

ad hallda/eñ eg vil hier eng
vøm nockud v:ſſt þ ſkriſa/ec
ke helldur ad nockur ſie hier
Prædrieff vidbundeñ/helld
ur vil eg alleinaſta giefa þe
im Einfølldu/ſm̃ ecke betur
vita/nockra Vndrevjſun.

A hvøriu Kvøllde þa þe
inktu fyrſt/hvad myked gott
þu hefur af Gude medtefed
ad hann hefur giefed þier
Mat og Dryck/og þar med
hallided þier vid magt/ad hñ
hefur vardveitt þig fyrer þe
im Olnckuñar Nefund Di

oplenum/sem sæker epter þi
er og þijnum ad giora Sk-
ada/hañ heþur skyckad þier
þa heilogu Eingla/og fyr
er þeirra trwfasta Vernd
z Adgiætslu Vardveitt þig
þyrer morgum Naskasemd
um og Olucku. Þeinktu nu
sijdañ/hvad þu heþur þyr-
er þig teked hier j moot/hv
ort þu heþur ecke misbrwk-
ad þær edla Guds Gaþur?
Hvort þu heþur ecke sialfur
a leit þared/ad hañ þig St
rafþade/ Ja/ til Lijþs og

Salar

Salar Straffade? Hvort
þu hefur ecke med eirne ed,
ur annare Synd hrygdt þa
Heilogu Engla/og þælt þa
fra þier og þar j moot opn,
ad Dyr og Port þyrer þeim
leida Dioþle? og a þennañ
Hatt skalltu hvort Kvölld
hallda þetta Examen edur
Samvitskuñar Proþan.
Ellegar giordu þad so. Þe
inktu med þier a hvoriu Kv
olld e/hvoria Þanka þu hef
ur a Dageñ haft/ hvad þu
heþur giort og talad/hvern

 enn þu

oñ þu hefur hagad þier j
Bænenē til Guds/og j Aſter
ke þinnar Kallanar j þirme
Umgeingne/z j þvi þu heþ-
ur haþt vid adra ad wtrietta
Hvort þu hefur ecke morg-
um Stundum Niegoemlega
eydt? hvort þu heþur ecke
vered Reidur og Opoliñmod
ur? hvort þu heþur giordt
nockrum Orielt / hvort þu
heþur hlÿdt þÿnum jñfall-
ande Þonkum/ellegar þeim
Mootſtodu veitt. Þeinktu-
um þ hvad þu heþur a Dag

enn

eñ ſied eda heyrdi/ hafe pad vered nockud gott/ þa hugað du epter þvi og láttu þier þad þocknaſt/og framkvæm du þad j Verkenu/ eñ hafe þad vered nockud jllt/ſo hat adu þad/og fordaſtu þad/ z ef þu yrder hier epter ſodd/ an Jllt framar ad ſiaa/ ſvo ſnwdu þijnum Augum fra þeſſum Veralldareñar Hie gooma/eda ſkyllder þu ſtyꝛkt Ord optar heyra/þa tilbyrg du þijn Eyru / og vertu ſvo ſem eirn Daufur eyrur Orm

ur/ ſem,

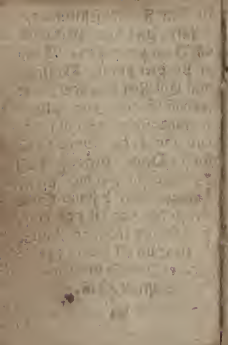
ur/ sem tilbyrger sitt Eyra
so þad hñ heyre ecke Hliood
Toprarans.

Lærefaderenn Chrysosto-
mus hefur þessa goodu Vn
dervijsun giefed til eirnrar
soddañ Samvitskuñar Proo
funar z sagt.

O mijn kiæra Sæl/ nu
er eñ ad nyu eitn Dagur uñ
lideñ/ hvad gott hefum vid
nu j Dag vtrietti Hvad
jllt hefum vid giört? Fiñ-
er þu nockud gott/ so þack-
adu Gude Hiartälega ꝼ þ.
Fiñer þu nockud jllt/ so bid-
tu Gud

tu Gud Fyrergiefningar/
& taktu þier hier epter sterk
añ Vara fyrer þvi. Tak-
er þu þier fyrer/ Daglega
miñ Christeñ Brooder/ eitt
soddañ Examen/og halldet
so stadfastlega afrem̄ j þvi
enu gooda/þa muntu a þim̄
stoora Deige/ þegar þad all-
ra hardasta Exemer fram̄
kiemur/fyrer þijnum Gude
vel standa/ og til þess eilijf-
fa Lijfsins iñganga / hvar
til Gud oss hialpe fyr
er JEsum Chr
istum/Am̄.

Su Andlega
Harpa/

Þad er
Packlætis og Loffgi
ørdar Offur/ sem sierhvør
Christen Saala a Gude yd=
uglega ad færa.

Psalm. 103.

Lofa þu DROTTENN
Saala mijn/ og forgleim ec
ke þvi gooda sem hann hef
ur giört þier.

UM Psalma Skælldet David talar Syrach so J 47. Cap. v. 9. Fyrer sierhvørt Verk giør-de hañ packer þeim heilag-asta og hædsta/med einum føgrum Dyckt.

Nu so sem David liet sij-na Nørpu vel til stillta/ kl-yngia þeim allra hædsta Gu-de til Lofs Æru og Dyrdar So skalltu og svo/ elskuleg Mañeskia/henum j þessu ep-terþylgia/ og þin Aplaat-s Spil-

Spila uppa Loþgiørdarenar og Packlætesins Nørpu/ hvar til eg vil gieþa hier ei na gooda Vndervijsan j þess um litla Bæklinge.

Vndervijsun/ hvar þyrer eirn og sierhvor skal Daglega Niartanlega Packa þim allra hædsta Gude.

Men lesa um þann loplega Kong Alphonsum/ ad hann haþe Daglega j sijnu Sveþn Nerberge a sijn Knie nidur, falled/og packad Gude þyr, er þrim Nlute. Fyrst/ ad han heþde ecke skapad hann

ſkynlauſt O:r/helldur ſkil-
ningsþulla Maneſkiu.
Þar næſt/ ad hañ heþde
ecke lated hañ verda eitn Ne
iningia / helldur Chriſtenn
Mañ. J þridia Mata/
ad hañ heþde ſett hñ til eins
Kongs og Herra yþer ſvo
marg megtug Konga Rijke.
Pad er og ſo ſkriþad um
D. Marth. Lutherum/ ad
hañ haþe aþ Hiarta þackad
ſijnum Gude / þyrer þriu
ſtora og haleita Noþud Vel
giørninga/ ſem er/ Fyrſt/
ad hañ haþe ſkapad hñ ſkil-

nings-

vingspulla Manneskiu+
Þarnæ,t ad hañ hafe endur=
keyft hañ med sijns eilskuleg⸗
Sonar dyrmæta Blode+

J þridia Mata/ ad hañ
hafe j Skijrneñe giort hañ
ad Guds Barne og Erfin=
gia til eilijfs Lijfs+

O þu Christeñ Mañeskia
fylg þu þessa Kongs og
Lutheri Dæmum epter/ og
þackadu þijnū Nadduga Gu
de af Hiarta+

Fyrst fyrer þa Velgior=
minga sem hañ hefur veitt
þier j Skyrneñe/ þegar
F iiij þu sier

þu sier eitt skynlaust Dyr/ ellegar eitradann Orm / þa packadu Gude/ad hañ hef- ur ecke skapad þig þeirra lÿ ka/ helldr Skynsemdarfulla Mañeskiu/og seigdu med hi num heilaga David / Miñ Gud/eg packa þier þar fyr er/ad eg em Dasālega skap adur/ Psalm. 139. 14.

Læknings Meystarar reik na j Mañsins Lÿkama þriu hundrud fimmtÿger og sex Bein/og tvohundrud fioru- tyger og atta Ædar/smærre

og

og ſtærre. Nu þo þu villd er Daglega Ared um̄ kryng þacka Gude fyrˢ hvørt eitt Bein og Ædur/ þa kyñer þu þad ongvañveigenn fullkomlega ad giora / þvi eitt Ar hefur ei meir enn 365. Daga. Hvar vilia þeir þa ſtanda ſem eru ſvo alldeilis Opacklater/ ad þr heillt Ared j giegn þeinkia ecke einu ſiñe hier um̄ᵉ Þeir eru ſañarlega ecke þeſſ verder / ad Gud hefde ſkapad þa Skilningsfullar Mañeſkiur.

Siaer þu eina Blinda / Dauſa / Mællauſ(d / Krepp‑ta / eda med hvoriu helſt moote Banſkapada Mann‑eſkiu / þa packadu þÿnum Gude og Skapara Hiartan lega þar ſyrer / ad han̄ heƒ ur ecke læted þig ſvo Ban‑ſkapadann ſædaſt / en̄ haſe han̄ læted þig ſo Banſkap‑adan̄ ſædaſt / ſvo taktu þad upp med Þolen̄mæde / z packadu Gude þar ſyrer / ad h̄n̄ þig þar ſra Bardreiter / ad þu ſem ert Blindur / kan̄t ec‑

ke ad

ke ad sia þad mykla Vondt
og þu sem ert Daußur/ þad
mykla Vonda ad heyra/ og
þu sem ert Mallaus / ecke
ad sveria/og þu sem ert Kr
eptur / eda Halltur/ ad þad
kañ ad hallda þier aptur fra
morgum Syndugum Foot-
sporum. Gled þig vid þad
eil sþa Lijsed/ hvar þiñ Lij-
kame sieſt ei ßramar meyr
Vanskapadur/ helldur ßag-
ur og dyrdarlegur.

Packadu þijnum Gude ꝥ
þa Velgiorninga/ sem hañ

heßur

hefur þier veitt j þvi/ad ha
allda þier vid Magt. Þvi vor
goode Gud giører ecke so sin
eirn Hwsa Smidur / hvør
ed alleinasta bygger Hwsed
z lætur sydan þa sem j Hws
enu bwa/ sia þar ʒyrer/ hv-
orneñ þeir halllda þvi vid
Magt j siñe Veru/ eñ Gud
helldur oss vid Magt Dag
lega/ hañ giæter vor/og hef-
ur Vmhyggiu fyrer oss/ svo
oss skadar eckert/ hañ giefz-
ur oss rijkuglega allshættad
til Notkunar/1. Tim. 6.17.

Þetta

Þetta er storrar Þackar vert:
Eñ Gud nade oss auma Adams Ridia/ þar þiñast mar
ger sem medtaka Guds gode
ar Gaspur / eñ eru þo sam
Gude Opacklater / hvorie
ad eru miklu verre eñ Smaa
fuglarner / þvi þegar þeir
hafa uppeted sitt Korn/ og
eru Metter/ þa taka þeir til
ad Kvaka og syngia / og
Þacka Gude sem þa hefur
Fædt. Soddañ Opacklaat
ar Manneskiur eru lijkare
Svijnum/ sem eta Alldine

j Skoog

j Skogunum/eñ lijta alldrei upp fyrer sig/ til Hans sem Þaug giefur/ Þar fyrer nu nu Þeir Vidskilia sem añar Fienadur/ og sem adrer Sauder liggia j Helvijte/ Daud eñ mun Naga Þa/ Psalm. 49. v. 15.

Eñ Þu miñ elskul. Christenn Brooder / taktu Þier Davids Horpu j Hond/ og syngdu Gude Þar uppa eitt Packlætis Psalm/ med Þvi Deo gratias/ Packer sieu Drottne/ er sa allra beste Kost

peningur

peningur / sem Gud vill aþ
oss hafa fyrer Mat og Dr-
yck sem hañ giefur oss.

Þackadu þijnū Nꝛduga
Gude fyrer Fodurlega Ver
nd og Vardveitslu. Ef þu
sier eda heyrer ad nockur ha
fe hꝛttelega Falled / Hand-
legg edr Foot j sundur Br-
oted / ellegar og so olldungis
til Dauda falled / þa þacka
þu þijnum gooda Gude jñe-
lega þar fyrer / ad hañ hef-
ur Vardveitt þig fra sodd-
añ Ogiæfu Falle / og giættu

þÿn Vandlega/ ad þu hvør ke med Opdryckiu edur a añ añ Nꜳtt komer sialþum þier Mootviliuglega j soddañ Olucku. Og eff Gud læte soddañ Ogiæfu ypper þig koma/ so þackadu hønum þar fyrer/ ad hañ heffur Nꜳdarsamlega Vardveitt þig þar fyrer/ ad þu j þÿnum Syndum hefur ecke ffalled til Dauda.

Þackadu þÿnum Gude fyrer þa Velgiørninga/ sem hañ heffr veitt þier j Endurlausneñe.

neñe. Þvi sia þu/ epter
þad vier þyrer Diofulsins
Syik / þiellum j Syndena/
og æittum ad vera hans æþ-
ennleger Þrælar / þa gaf
Gud oss siñ Son/sem skyll,
de leysa oss af Hondum þe-
irra sem oss hotudu/Luc. 1.
v. 71.

Þetta er eñ nu yþer all-
añ Mata stoor Velgiør
ningur/uppa hvøru Lære-
faderen Bernhardus burd,
ar sig Seigjande. Vppa
þad su Synduga Mañesk-
jañ mætte verda Holpenn/
G ij þa hef-

þa hefur Guds Sonur ord
ed ad lyda. Þar fyrer skall
tu O Manneskia enn aptur
þijnum Gude Hiartanlega
Þacka / og seigia med Da=
vid. O DROTTenn / vor
Drottnare / Hvad er Mañ=
urenn þess / ad þu skuler miñ
ast hans? Og hvad er Mañ
sins Barn / ad þu vitier þss?
Psalm. 8. v. 5.

Eñ A / Hvad marger eru
þeir sem siñ Endurlausnara
ad nyu Krossfesta i þvi ad
sveria vid hñs blessudu Sar
Þijnu og Dauda? Ebr. 6.

Og

Og Foottroda Guds Son-
ar Blood? Heb. 10. 29.
Hvad ad er soddann Synd
yþer hvørre Himen og Jø-
rd mættu Skialfa z Titra.
Þackadu þijnum Gude yr
amar meir yþrer þann Vel-
giørning sem hn̄ hefur veitt
þier j Helgunefie / ad þu ert
ecke fæddur j Heidendoomen
um/ Tyrkerije edur Barba-
rije/ helldur j Christeñdoom
enum / aþ Christnum For-
elldrum/ so ad þu yþrer Sk-
irnena ert ordenn eitn Chr-
isteñ Madur. Þetta er eitt
G iij nu sz

nu ſa Velgiorningur ſem
ſtorrar Þackar er verdur / ſo
ſem Monicha Mooder Au-
guſtini medkiende / ſeigiãde /
Pad er mier myklu kiærara
ad þu heiter Auguſtinus ⁊
ert Chriſtenn / enn þo þu
værer ſa Romverſke Keyſ-
are Auguſtus / og værer
þar med Heidinge.

Nu med þvi þu ert ordinn
Chriſtenn / ſo ſiadu til / þu
liþer ſo ſem Chriſten Mad-
ur / eñ ecke ſem Tyrke edur
Heidinge.

Þackadu þyñum Gude / ad

hañ hef

han̄ hefur lꝛted þig frædast
i þvi Lande sem hreint og
klart Evangelium er kiendt
z Predikad/ þvi hafe Phi-
lippus Kongur af Macedo-
nia/ sem var eirn Heidinge/
packad sijnum Gudum / ad
þeir hefdu ecke alleinasta
giefed sier sin̄ Son Alexand
rum/ helldur og so lꝛted hn̄
frædast a þeim Tijma sem
sa Hꝛlærde Vijsinda Mad
ur Aristoteles lifde/ so han̄
mætte af honum Vppfrææ
ast i Bookleg̃ Lystum/ þa

hefur þu vel myklu stærre Ordsøk/hÿnum Gude hiart anlega ad Þacka/sem hef- ur þig a þeim Tÿma og j þeim Stad sædast lated/ a hvorium þu sær ad heyra þ hreina Evangelium/og upp frædast j þvi.

Og uppa þad min elskul. Christen Brooder/þu meig- er hafa vÿst Form og Ept- erdæmi/hvorien þu skuler þÿ- nium gooda Gude Þacka/ þ sÿna sierlegustu Velgiorn- inga/þa vil eg þier þad med

deila

deila j epterþylgiäde Bænū.

Þackargiörd Fyrer Skøp unena og Lijkams Bpp helde.

O Þu Myskunsame Gud/ og Gizkurlyke Himneske Fader/eg seige þier aþ mijn um Hiartans Gruñe Lof og Packer/ad þu hefr a þurdañ legañ Hatt Myndad mig i Moodurlijfe / giefed mier skilningsfulla Saal/ og Lijkama med Hwd og Horund yferklædann/med Bein og Sinar samt ettañ/Heilañ z Heilbrygdañ

Neilbrygdañ/ man Vanskop-
unar/ af Moodurlighe prañ
leidt/ z stoora Velgiørninga
veitt/ og þar med aþ Christe
legum Forelldrū j heilögū
Ec.iaskap þædaſt lated.
Jea/ Herra/ eg loþa/ heid-
ra og pryſſa þig/ ad þu og ſo
þra mijnum þyrſta Fæding
ar Deige/ og til þeſſa/ mier
þinne Ohreirne Skiepnu
heþur Fødurlega vid Magt
hallded/ ſo Modurlega Fædt
og Klædt/ ſo huxunarſamle-
ga þrañleidt/ ſo Almættug

lega

lega vardveitt/ so Nugglinar samlega endurrært/ so rijkuglega Blessad. Nerra/ Nerra / þijna Myskunseme hefur þu mier audsyndt/ ad ur eñ eg epter heñe stundade þu ert sa sem mier Lijf/ Nræring og allt gott giefur. Þijn er Soolen/ sem mier Liosed meddeiler/ hvörrar Skin og Geisla eg Daglega sie med mijnum Augum. Þitt er Vedrid/ sem eg med jafnlegum Andardrætte ad mier dreg. Þinn er Dagurenn/

þijn

þiin er Rooten/ hvorra Vm̃
breyting mier þienar til Er-
vidis og Nyjldar. Þiin er
Jorden / hvorrar Avoxtur
mig rijkuglega Fæder. J
einu Orde / þijnar eru allar
Skiepnur á Himnenum/ j
Loptenu/a Jordune z j Si-
oonum/ hvortar allar til sam
ans mier eru til Þienustu
skyckadar. Eg bid þig O
goode Fader/ad þu vilier lá
ta mig/ sem er Verk þinna
Handa / frammeigis þinne
Raad beþaladan̄ vera/mijna

Sal

Sal Vardveita/ mÿna Lyf=
kamans Lime (j so mørgum
Nættum) fyrer øllu Vondu
z øllum Skada vernda/ mig
og mÿna Fodurlega Forsor=
ga/ og gieþa mier Nꝏd þÿ=
ns heilaga Anda/ ad eg alla
Tÿma þacke þier/ lofe þig
z Vegsame þyrer þÿna med
tekna Velgiorninga/ þa Ch
ristelega og Gudlega Brw=
ke/ ecke Dieþlenum til Þi=
enustu Vanbrwke/ j Augn
aña Lyst/ Holldsins Gyrndū
z drambsomu Lÿferne/ helldr

ad eg þorackte allt þad j Nafnenum er/ em þier mijn Skapare/ med Lijfe og Saalu viljuglega Þiooni/ þar til eg j þvi Himneska Fagnadar Lijferne kann fullkomlega ad Packa þier/ lofa og prijsa/ fyrer þijna ofelianlega Velgiørninga/ med heiløgum Englum/ øllum Trwudū og utvøldū Guds Børnum/ Amen.

Þackargiørd fyrer Endurlausnena.

O Miñ Herra JEsu/ hɐ
ørteun

ørnenn skal eg Blokrægta
Upphefia og Prijsa þig/ ꝥ
þin oumęlanlegan Kiær-
leika/ Trwfeste / Naad og
Velgiørninga/sem þu mier
og ollu Mannlegu Kyne
veitt hefur / i þvi þu ert
orden vor Endurlausnare
Drottenn skal eg þacka þier
fyrer þijna Heilsusamlega
Fæding ꝛ Mañdooms Tek-
ning/ad þu ert Hluttakande
orden vors Holldz og Bl-
oodz/ og hefur teked uppa
þig Mynd eins Þioons/
uppa þad þu giørder oss

Guds Børn og Eilijflega
þria? Hvørnen̄ skal eg packa
þier þyrer þitt Daudastrijd
og Bloodugan̄ Sveita/ hv-
ar med þu heþ r Frelsad oss
þra þeim heilvijtiska Angist-
ar Sveita? Hvørnen̄ skal
eg packa þier þyrer þin̄ bit-
ra Dauda/ sem þu a Kross-
ens Trie/ med stærstu Pol-
en̄mæde lided heþur og oss
þ^r mz þra þm eilijfa Dauda
Frelsad? O þu min̄ Hiart-
ans Endurlausnare. Hvør-
ren̄ kann eg nockurn Tijma
þier þullkomlega ad packa/

ad þu

ad þu hefur elskad oss svo Hiartanlega? Þu hefur sialfur sagt til þinna Lærer sveina/eingenn hefur stærre Kiærleika enn hann/sem lætur sitt Lijf fyrer sijna Vine/ O hvørsu stoor er þinn Kiær leike/ad þu ert fyrer oss dau enn/þegar vier vorum enn nu Syndarar z þijner Ovinerz O/med hvad dijru Verde hefur þu oss keypt/ allra kiærasti Herra JEsu Christe? ecke med forgeingelegu Gulle nie Sylfre/ helldur med þijnu dijrmæta Bloode

og Dauda? A/ hvørsu skal
eg þier þar þyrer aptur j
staden̄ Offra? A hvøriu ed
ru en̄ sialþum mier med øllu
þvi eg er og heþe? A. Hial
pa þu mier allra twþost-
aste Frelsare / Hialpa þu
mier / ad med þvi eg er
einu sin̄e þyrer þig Endur
leystur og þrij orden̄ / ad eg
verde þa ecke ad nyju Synd
aren̄ar Þræll / helldur liþe
þier og deye þier / sie og bl-
ijþe þin̄ / nu og alla Tijma
til Eilijþdar / Amen.

Þackar

Þackargiörd ꝩyrer Christi Pijnu.

O Þu allra heilagaste og sæte Herra JESV/ vier Þockum þier ꝩyrer þijna Hiartans Hrygd / þa þijn Sæl var vorra vegna Hrygg allt j Daudañ/ uppa þ þu snerer fra oss þeirre eilijfu Hrygd/ z wtvegader oss þañ eilijfa Fognud. Fyrer þitt audmiuka Kniefall sm̃ þu giorder þ þijnum Himne ska Fodur / þa þu fiellst til Jardar fram̃ a þijna Hei-

H iiij laga

aga Asioonu/ uppa þad þu
wtvegader oss Naad/og vorar
Asimner skylldu ecke til Sk-
amar verda. Fyrer þyna
allra heilogustu Bæn z aud
miuka Hlydne/þa þu setter
þiñ Vilia til þyns Himne-
ska Fodurs seigiãde. Ei hvad
eg vil helldur hvad þu villt/
uppa þ þu þ vorn võda Vil
ia bætter z j Guds vilia hel
ga giorder. Fyrer þitt har-
da og beyska Daudans St-
ryd/hvar med þu hefur tek-
ed Magtena fra Daudan-

um/hañ

um/hñ Kraptlausañ giort z
yferuñed. Fyrer þiñ allra
heilagasta Blodz-Sveita/
sem Dropum saman hefur
wtpressast ap þijnum hreina
og allra Heilagasta Lijkama
og falled a Jordena/ uppa
þad þu lækuader vorn kall,
da Dauda Sveita/ og uñ-
sneter vorre Daudans Ang
ist. O þu saklausa og flæ
ckklausa Guds Lamb/ vier
þockum þier/ad þu ert vor-
ta vegna Fangeñ/ uppa þ
vier yrdum leyster. Bundeñ

uppa

uppa pad vier yrdu fryfra
Syndunum. Falſklega A
klagadur/uppa þad vier fyr
er Guds ſtrꝏnga Doome/
mꝏttum verda lauſer. J
þitt heilaga Andlit ſleigeñ/
uppa pad vier hefdum Frid
eft. O þu allra þocknan-
legaſta og audmiukaſta Ni-
arla/vier þꝛckū þier/ad þu
vorta vegna varſt Spottad
ur/uppa þad þu giorder oſſ
til eilijfs Vijsdoms. Hæd
ur uppa þ þu leyſter oſſ pꝛa
allre Skom. Laſtadr uppa
þad

pad vier j þier mættum vera
Neidrader. Nwdstryktur /
uppa pad þu bætter þyrer vo
ra Oh!ydne. O þu Dyrd
areñar Kongz/vier þockū þi
er/ad þu vorra vegna ert ord
eñ til Spotts og Nædung,
ar/klæddur Purpura/ uppa
pad þu wtvegader oss þ ri
ettia Brwdkaups Klæde.
Med Þyrne krynndur/ uppa
pad þu setter uppa oss Riett
lætesins Coronu. Tekeð
eirn Reir j þijna hægre Ho,
nd/uppa pad þu sundurbri

cQter ecke

oter ecke þañ veita Kepr/og þar m͡z læted ſlá þitt Hof„ ud/uppa þ͡ vier mættũ upp• hefia vor Hofud med Fog• nude. O þu allra ſætaſte Herra/vier þockum þier af Hiarta/ad þu varſt framle• iddur fyrer Foolked/þa Pi• latus ſagde/ Siaed Mañ eñ/uppa þad þiñ Himneſk• Fader ſkylide æltijta vora Synd/ ꝛ heñar vegna My ſkuna ſig yfer oſſ. Æ/Him• neſke Fader/Sia þu Mañ• eñ þu. allra liuſaſte þu ert

af

af þynu Foolke mißkwhadur
og Afsagdur/uppa þad/ þu
mætter verda eirn Hyrning-
ar Steirn j þiñe Christe-
legre Kyrkiu. Þu ert vorra
vegna dæmdur til Dauda/
uppa þad þu Frelsader oss
fra eilijfum Dauda Dome.
O þu allra Riettlatasie og
audmiukasie Pioon/þu allra
hlijdnaste Sonur Guds þij-
ns Himneska Fodurs / vier
Þockum þier/ ad þu sialfur
hefur bored þinn Kross til
þijns heilaga Dauda/uppa

I þad/

þad/ þu kiender oss ad taka
viliuglega vorn Kross uppa
oss/ og varst vid Krossenn á
Hondum og Footum negld-
ur / uppa þad þu yrder eitt
Offur fyrer vorar Synder.
Millum tveggia Mording-
ia Krossfestur/ z med Jllræd
is Mønum reiknadur / þar
þu hafþder þo eckert Bonds-
legt adhafst/ z eingen̄ Svik
voru funden̄ j þijnu̅ Mun̄e/
uppa þad/ þu oss fyrer þitt
Sakleyse Fridþægder. Þu
hefur og so stoort Hæd og

Spott

Spott a Krossenum lidid/ uppa pad pu Frelsader oss fra eylijfre Skom̃. O pu Blessade DROTTEns/ vier pockum pier/ ad pu ert orden̄ Bølvan a Krossenū/ uppa pad/ allt Folk yrde Bl essad a Jorduñe. Pu ert orden̄ so sem einn Madkur/ og ert po sa Frijdaste a med al Mañaña Sona/ uppa þ pu giørder oss Pocknanlegā fyrer Gude. Pu ert orden̄ sa allra Foracktanlegaste a medal Mañaña/ uppa pad/

þu giørder oss Dyrdarlega. Þu hefur Nugguṅarlaus hangt a Krossenum/ uppa þ/vier yrdū eilijflega Nugg ader. Þu mætter deya mz Berum og Bloodugum Lijkama/uppa þad/þu Klæde, er oss Nialprædesins Møtle og Riettlætesins Kyrtle.
O þu eilijfe ædste Kienne-maṅ og vor einaste Medal-gangare/ vier þeckum þier ad þu hefur beded fyrer oss a Krossenum/ uppa þad þu med hau Kalle z Tarum/

Offrad-

Offrader þig þÿnum Him-
neska Fødur fyrer oß. Vi-
er Pockum þier fyrer þad/
Huggunarrijka Ord / J
Dag skalltu vera med mier
j Paradÿs. Þar med hefur
þu upploked Paradÿs fyr-
er øllum Jdrande Syndur-
um/ þvi þetta Ordid er sa
riette Paradÿsar Lÿkill.
Vier Þockum þier fyrer
þÿna Angist og Neyd/ þa
þu kalladir/ Miñ Gud/ miñ
Gud/ Hvar fyrer hefur þu
yfergiefed mig? Vppa þad

J iñ sa Him

ſa Himneſke Faderen̄ ſkyllde
oſſ ecke yþergieþa / nie fra
ſier reka. Vier þockum þi
er þyrer þin̄ heilaga Þorſta
og þad beyſka Edik/ ſem þu
drackſt a Kroſſenum/ hvar
med þu heþr oſſ frelſad þra
þeim eiliþa Þorſta og Hel„
vijtis Beiſkleika. Vier
þockum þier ꝧ þitt Hugg„
unarrijka Ord/ Þad er full
komnad. Þad er/ Syndenn
er nu burt tekeñ/Guds Rei„
de er ſtillt/ Ritningen̄ er upp
fylld/og eiliþ Endurlauſn

er utveg

er wtvegud. Vier Þock, um þier fyrer þinn heilaga Dauda/ z þyrer þitt sijdasta Ord a Krossenum/ þui þar med eru allar vorar Synder Betaladar/ en̄ Lijsed aptur wtvegad/og allra Trwadra Sæler i Christo aþhendtar þeim Himneska Fødurnum i Hendur. O allra kiærasste Blessade Kongur/ Læt oss nu med Joseph af Arimathia bidia um̄ þinn heilaga Lijkama/og leggia hn̄ i hrein Lijnklæde vorar Tr

war / z ſmyria hn̄ mz Myr
ru z Aloe/þad er/ mz Hiar
tans Angre og Trega veg-
na vorra Synda/ og leggia
hañ ſijdañ j eitt nijtt hreint
Hiarta/ ſvo ſem j eina nya
Grøf/ ad hañ þar alleina/
eñ eingeñ añar Hvijle/og jñ
ſigla ſo þeſſa Grøf med hei
logum Anda/ſo eingeñ/ hv-
erke Verollðiñ nie Dioful
eñ ſtele honum wr voru Hi-
arta/ſo vier miſſu þig ecke/
helldur ad vier mættum med
þier lifa/ med þier deya/mz

þier

þier Vpprijſa/ med þier til Himna fara / og hia þier Eilijflega vera/ Amen.

Þackargiørd ẏyrer Helg unena/ Kollunena/ og Vm̄vendanena.

O Herra IESu Christe/ Son̄ lifanda Guds/ þu trwfaste Im̄anuel/ og hollaste Heilſugiafare/ min̄ Herra og Broder/ min̄ Endurlauſnare og Sæluhialpare/ hvorneñ kan̄ eg þijna Myskunſeme nooglega ad prijſa og þann yfirfliootannlega

Rykdom

Rÿkdoom, þinar Goodgyrne
med Þonkunum ad Ypper-
vega/ edr nooglega ad Lofa?
ad þu hefur ei alleinasta
mig Ohreinann med þÿnu
eigen Bloode/ af øllum mÿn-
um Syndum hreinþveigid/
Helgad og Fægad / þar eg
sem eitt nÿfædt Barn laa i
mÿnu Bloode/og vegna mÿ-
ns fyrsta Syndsamlega Gi-
etnadar/ hefde orded Fortap-
adur ad verda. Helldur hef-
ur þu mig eirnen fyrer þinn
H. Anda kallad til Sam-

feelags

Helags þiñar Christelegrar Kyrkiu/og leidt mig til Sa-udahwss þin" kiæru Hiard" og openberad mier þañ kostu lega Rijkdoom þiña Belgi tda þ Ord þess heilaga E-vangelij/og mier þar vid allt: hingad til/næsta Fodurlega halldeð. O minn trwþal te Heilsugiafare / Jeg var a þeim skadlegu Villu Vegū so sem þravillt og tijnd Sa-udar kind / eñ þu hefur mig aptur leidt þyret þitt Ord a riettañ Veg / Jeg var med

ollu

ellu Tapadur og Fordæmd
ur/eñ þu lætur mier j þeirre
heilsusamlegu Predikun þij
ns saluhialplega Ords og
j þeim hæverdugu Sac=
ramentū þijna ouumrædelega
Giæsku kuñgiora/ z þ Ston=
setia/ Og j sømu Þre þiñe
Nad/ Fyrergiefning Synd
aña/ j Fyrergiefningu Syn
daña fullkomed Riettlæte/ j
þri fullkomna Riettlæte/ þ
Himneska Lijf og Eilijfa
Saluhialp. Eñ sier
deilis þacka eg þier minn
elskufulle

elskufulle Endurlausnare/
ad þa eg hefe falled j stoor
ar Synder/ þa hefur þu mig
svo stoorre Þolinmæde og
Langlundargiede/ beded ept=
er mine Jdran og Yferboot/
kallad mig til Jdranar / og
komed ÿfer j Veigenn med
þine Naad og Myskun/ þar
eg þo fyrer laungu / og vel
þusundsinum hefe forskullld
ad/ ad eg fra þijnu heilaga
Auglite j eilijfar Pijser
skyllde wt skufadur verda.
Oh / hvad marg Þusund

Mañeskiur hafa af einum
hastarlegum Dauda bræd-
lega yfersallnar ørded fyrr
enn þær hafa giefad giørt
sanna Jdran? Oh/ Hvad
mørg Þusund Syndara hef
ur sa leide Diøfull alldeilis
forherdt og forblindad ad/
ur eñ þeir hafa komist til ri-
ettrar Þeckingar siña Syn-
da? Enn þijna grunnlausa
Næd/ hefur þu læted yfer
mier aumū Syndara gnoog
lega vera og vara alla Tij-
dina. Jeg bid þig Audmiu-
kandi ... ukleg/

ukkega/ad þu viliet framve,
igis þaſtlega halda / mier
vid þeſſa þijna ſtooru Nad
þyrer þiñ Guddomlega Kr-
apt/ og mijna Kollun ſtad-
þaſta giora / ſo eg ſem eirn
liþande Lime a þijnum Lij-
kama/ og eirn Bloomgadur
Kviſtur a þier / þenn And-
lega Vijnvide blijfa mætte/
og þeſſara þinna Nadargi-
ada / ſem þu mier og ollum
Riettrwudum heþut wtveg-
ad og afrekad / þyrer þitt
dyrmæta/Rooſlitada Blood

og bitrann Dauda/ verdug-
liga Niovta mætte/ hier Sy-
undeliga byrr og sýbar / allt
til miins saluhialpligs Vid
skilnadar. Þar til eg um
sijder med Owtsieganligum
Fognude bæ Nluttarandi ad
verda þess Saluhialpliga
Samfielags Utvaldra j
Vpprisu Heilagra / og þui
tilijsa Lijfinu / ꝛc. Huøra Gi-
æda sem eckert Auga hefur
sied / eckert Eyra heyrt / og j
einskis Mans Hiarta hef-
ur nockurn Tijma komid /

hvad

hvad þu hefur þijnum Vt-
voldum Børnum a Himnū
fyrerbwid/ hier til virdstu mi
er O Herra JEsu Chri-
iste Nadarsamliga ad Hi-
alpa/ fyrer saker þiinar Sa-
ru Pijnu og Dauda/ Sigur-
sællrar Vpprisu/ Vppstig-
ningar z giørvallrar Blood-
ugrar Forþienustu/ Amen/

A M E N.

Packargiørd fyrer Vernd
z Vardveitslu H. Engla-

O Þu goode Hiertans Fad-
er/ Hvad mikell er þinn

K iij Kiær

Kiærleike? Hvad vel ꝛ rijk
uglega forsorgar þu oss
aum Manna Børn? Sia
aþ Fødurleguni Kiærleika
heþur þu oss fyrer þin Ein
geten Son Endurleyst / og
þeinkt til vor / þa vier vor,
u n eckert. Aþ hiartanleg,
um Kiærleika gießur þu hei
lagan Anda i vor Hiørtu /
og glører oss til þíns Mu
steris / og þeinker til vor so
leinge sem vier Lifum. Eñ
þetta allt er þier eñ þa ecke
noog / helldur sender þu oss
og so þar til / og gießur

þijna

þijna elskulegu þioonustu-
sømu Anda/ sem skule leida
oss med Føgnude j giegnū
þeñañ Mædusama Eymdar
dal/ vardveita oss fra Diøf-
ulsins þusundfelldum Svik
um / og sijdast bera vorar
Saler j Abrahams Skaut
so þær meige eilijflega Hugg
adar verda. DRottenn hv-
ad ertu? Hvad eru þijner
kiæru Einglar? Og hvad
erum vier Meñerner? Þu
ert su Oendanlega Dyrdenn:
Einglarner eru hreiner/ hei
lager og mattuger. Andar-

Eñ vier erum Syndugar Manneskiur. Hvad hefur þa komed þier til / O minn Gud / ad þu hefur so mieg elskad og heidrad oss Overdugar Þu stoore Himensins og Jardarenar Herra / giefur oss Aumum Synd.rum þa þienustusemu Anda / ad þeir Þioone oss. Hvad / Ä hvad erum vier þo / ad þu veiter oss so storan Velgiörning: O Lijkame / O Sal / O hvad j mier er / mykla þu DROTTEñ / e. þtiso hüs Giæsku. Eg bid þig Kiærleiks-

ærleiksfulle Fader / ad þu
viliet framveigis med þiñe
Giæsku yferstiorna/og sen
da oss þijna heilaga Vakt-
ara/og befala þeim ad þeir
take Vara uppa oss/ Vard-
veite oss/ ꝛ ollu Vondu fra
oss jnwe. [illegible] Lat þa burt vr-
ifa þær Pilur sem um Dag
en fliwga/ so eingen Plaga
nalæge sig vorum Hwsum.
Sündurbriot þu vorra O-
vina Vopn/ og nrpræt þa
alla sm oss vilia Motfalla.
Fridarens ꝛ. Blessunaren-
ar Eingill Himmkronge vor

[illegible]

Hws og

Nws og Neimele. O minn
Herra og miñ Gud/send þu
oss Aẞnd/eingelenn Mi-
chael/sem ẞyrer oss strijde/
Engelen Gabriel/sem oss
leide epter þijnum heilaga
Vilia/j þiñe Miskunne. Eing
ileñ Raphael/sem burt drij-
fe ẞra oss/alla vonda Of-
hreiña Anda. Heyr hvad eg
bid/ heyr mig Nadarsam-
lega/so vil eg tilijßlega syng
ia aß þiñe Nad/ og ætijd
med mijnum Muñe kuñgi-
era þiñ Sañleika. Miñ
Sal skal loßa þig/so lein-

ge sem

ge ſem eg er hier / þar til eg
ſijdar meir med øllum him
neſkum Seraphim ꝛ Cheru
bim ßæ þig ßullkomlega loß
ad j Dyrdenē / ſeigjande. Ri
ked / Krapturen̄ og Mꜳtt,
uren̄ er nu Fødurſins og
Sonarens / hvøriū alleina
mꝫ H. Anda / ſie Lof ꝛ Dy
rd j Søßnudenū / ſem er j
Chriſto JEſu / ßra Eilijßd
til Eilijßdar / A m e n.

)O(

Huggun Eckna og Fødurlausra Barna

)O(

E Þier

Þier þroomu Eckiur / og Fødurlausu Børn / þier erud almennelega j Heiminum þorachtadar / og mørgum Nørmungum underokadar Mañeskiur / ꝛ hafed þess vegna / a bædar Sijdur kroptugrar Huggunar ꝛ Vidriettingar þørf og uppa þad þier j ydar Stiett mættud þess betur / og med þolijnmoodara Giede / giefa ydur til Frids / þa vil eg j þessum litla Bæk-

linge

linge vid ydur a bædar Sij
dur/ eitt stutt og einfalldt
Samtal hallda/ Fyrst vid
ydur hier froomu Ekiur.
Ydart Tilstand er j margañ
Mata Sorgarlegt so sem
merkia mæ. Fyrst af
ydar NAfne/ þvi j Hebre-
sku Tungumæle kallast ein
Ekia soddañ ein Persoona/
sem hefur mist sinn besta
Hluta/ og mæ nu þar fyr
er sitia j Eymd og Einsetu.
Ellegar su Persoona sem ec
ke porer ad uppliwka sijnum
Muñe/ þegar hun er Vnd-

 erþryckt

ecþryckt og Plagud af ſijn um Ovinum/helldur myklu framar vera ſo ſem eirn mallaus Madur/ og med Þøgn og Þolinmæde innebyrgia Gymd ſijna og allan Ørjett.

J Grysku kallaſt ein Eckia/ ein Sorgfull/ einmana yfergiefen og huggunarlaus Persona. En j Latinu Male ein ſoddann Persona ſem Adſkilen er/og burt kom enn fra ſijnum Ecktamanne ſ m var hennar Adſtod/Forſvar og Forſorgun.

J annann

J annann máta mæ sia ydart Sorgarlegt Tilstand af þui stoora Forackte / sem þier hafed opt og tijdum ad reyna. Þui nu eru þier Eckiur / lijkar einu Roosar-Trie. So sem Menn ackta lijted Tried / þegar Rooser-nar eru af fallnar / So eru þad og so mig þær / sem ackta ydur / þegar ydar elskuleger Menn eru fraafallner. So lenge sem Madur enn lifer / so helldur ydur hver Madur / enn þegar Madur enn er Daudur / svo deyr og

 so oll

ſo oll Virding med / þier erᵹ
ud þa ſvo ſem Nøþudlaus
Lijkame. Nu ſvo ſem eirn
Nøþudlaus Lijkame kann ecᵹ
ke ad hræra ſig / ſo er þvi e
ſo hattad þyrer ydur / þegᵹ
ar Nøþuded er þalled / þa
þalle þier nidur / og vited
hvørke Raad nie Hialp / þier
erud þa ſo ſem Daudur Lijᵹ
kame / ſvo ſem eitt krynglum
hoggved Trie / aþ hvøriu
aller vilia Spæne hogg va /
þier erud lijkar þeim ſmaa
Turtildwþum / hveriar ept
er þad Makiñ er Daudur /

æt i ð

ækþó Styrnia og Andvarpa Svo hafe þier epter yðar Mans Dauda onguañ Fögnud meyr/helldr ydel Sorg og Angur/ Og j einu Orde ad seigia. Þar Madr neþn er eina Eckiu / þar neþner hañ alla Eymd. Eñ vered Nughraustar/ þier froomu Eckiur/ so Armæduſøm og forackanleg sem yðar Stett er fyrer Verølldeñe/ so hæ og j myklu Alite er hū þar f vert a moote fyrer Gude j Himneñi/ og þad kuñe þier vel ad sia ꝫ formerkia.

 Fyrst

Fyrst aþ þvi/ ad Gud hef
ur i Riiningunñe lated kalla
sig ydar MANN/ þvi ecke
seiger hñ til allrar Christe-
legrar Kyrkiu alleinasta /
helldur sierdeilislega til eins
og sierhvors/ sem er heñar
riettur Limur. Sa sem þig
hefur giort/ hñ er þiñ Mad
ur/ DROTTeñ Zeb:oth
er hans Nafn/ Es. 54. 5.
Hvar med hñ Huggar ydur
og Hughreyster / og giorer
ydur Oefadar þar um̃ / ad
hañ vilie vera ydur / i ydar

burtsoþ-

bitrisspnada Mans Stad/
og elska ydur mykid Jnileg-
ar/ enn eirn Ecktamadur
kan nockurn Tijma ad elska
sijna Ecktaqvinnu.

Nu med þui Gud er ydar
M A Dur/ so vered Gladar
z Hughraustar/) honū hafe
þier þañ allra besta Mañ.
Eirn Ecktamadur elskar
sijna Kvinnu. Gud elskar yd
ur og so fram yfer alla ad-
ra/ so sem sia ma af þvi
Gamla og Nya Testament
enu/ad ein hrein Eckia stieck

þa

þa Æru og Virding allra
fyrst / ad heñar Sonur var
uppvakeñ fra Dauda / þad
skiede Son Eckiuñar j Zar-
epta. Og j Nya Testamen-
tenu / Son Eckiuñar j Na-
im. Aña var ein hæilld-
rud Eckia / og sia / ad j heñ-
ar Hiarta hvijlde heilagur
Ande / so sem j einu Muste-
re / Luc. 2. v. 36.
Nier af meige þier merk-
ia / ad Gud elskar froomar
Eckiur. Nu med þvi þesse
Herrañ elskar ydur / so sakar
ydur

ydur eckert/ z jafnvel þo oll
Verolldeñ villde vera ydur
Mootstædleg.

Eirn Ecktamadur ber A
hyggiu fyrer sinne Eckta-
Kuinu/og forsorgar hana/
þad best hann kañ. Ydar
Himneskur Fader giörer þ
sama allra best. Hañ hefur
(til ad læta merkia sijna
Fröðurlega trwfasta For-
sorgun fyrer ydur) alvarle-
ga Befalad Israels Foolke
ad þad skyllde a þridia hv-
oriu Are frafkilia alla Tij-

jund af

und af sine Inntekt/ og legg=
ia hana inan sina Portdyra
og skipta hene sidann med
Levitum/ Fodurlausu Born
um og Fatakum Eckium/
Deut. 14. 28. 29. Og þeg
ar nockur hafde Naustyrk=
iad sin Akur/ og hafde gle=
imt einu Bondene a Akrinu
þa matte hn ecke snwa ap=
tur/ til ad sækia þad/ helld=
ur skyllde sa Framande/ sa
Fodurlause og Eckian eiga
þad. Hvad kunne þier nu
anad hier af ad Alyckta/ en

þad/

þad/ ad Gud vill aukast ydur
og Forsorga/ svo þier skulud
ecke j Hungre deyа? Nu
fyrst Gud Forsorgar ydr/ so
erud þier vel Forsorgadar.
Þessa Guds Fodurlega För
sorgun reynde Eckian Naa-
emi med sinne Sonarkonu
Ruth/ sem ᴣ so vär ein Eck
ia/ þær meintu ad þær være
aꝧ ølium Jꝧergefnar/ enn
Gud skyckade þui svo Daa-
samlega/ ad þær feingu ecke
alleinasta ad tijna upp Axin
a Boas Akre sier til Upp-
M · helldis

helldis/ helldur Forsorgade
han og svo þa ungu Eckiu
Ruth med goodum Gyptu-
mälū/ so ad Boas tok ha-
na sier til Eckta/ Ruth. 1.
Su Fatæka Eckia i Sar-
epta eda Sarpath/ þieck ad
reyna þad sama / hvorrar
lijted Miel og Oleum Gud
blessade/ drygde z avaxtade
so Dasamlega/ ad hen̄e z
hen̄ar Hwse nægde/ þa Hall
æris Tijd wt/ 1. Reg. 17.
O þier þroomu Eckiur/ þor
latid ydur og so uppa þenn-
[illegible] an̄ Nim

ań Himneſka medaumkunar
ſama MANNenn/ ſem all
ra beſt kań ydr ad Forſorga.
Eirn Ecktamadur For-
ſvarar ſijna Ecktakvinnu/
ydar Himneſkur MADur/
er ydart allra hædſta z ſterk
aſta Forſvar / ſa ſem ſetur
ſig upp j moote ydur / hann
mun ongvańvei[illegible]ń Straff-
ed um̃flÿa/þvi ſvo hlioodar
Guds aſvarleg Nootan/ Ex
od. 22. 22. Hier ſkulud ecke
Mein giora Eckium z Fod
urlauſum Børnum/ eþ giør-

er þu þeim Mein/ þa munu
þau kalla til mijn/ og eg vil
Bænheyra þeirra Kall/ þa
mun Grimd mijn reidast/ so
eg mun Liosta ydur j Hel
med Sverde.

J aāast Mata meige þier
er þar af vita/ ad þier erud
þyrer Gude j myklu Alite/ z
hafft Acki[illegible]ar/ ad hañ læt-
ur kalla sig ECKNAnna
DOOMARA/ Ps. 68. 5.
Og þad giorer hañ uppa þ
hann læte sia og merkia/ ad
Eckiurnar eru honum fram

yþar

yfer alla adra Pocknanleg-
ar/ z hũ vilie þeirra Mal-
efne ad sier taka. Ef
nockur fagnar og gledst af
þvi/ þegar hũ sier og for-
merker/ ad hans Yferdoom-
are er honum Medfylgian-
de/ So meige þier myklu fr-
amar Fagna og Glediast/
þier froomu Eckiur/ sa all-
ta hædste Yferdoomare er
ydur Medfylgiande/ so eing-
ẽ Mootparter kañ a ydur
viña / hvorsu Sterkur sem
hañ vera kañ. Hugged nu

ur hier

ur hier vid þier Nidurþryck
su Eckiur / sem ecke fæed
Log og Riett hia Yfervalld
enu/ þegar þier þrām fyrer
þad herid ydar Malefne/ z
þad vill ydur ecke heyra.
O so klagid þad fyrer ydar
ædsta Yferdoomara/ um̄ hv-
ern Syrach so talar. 3 35.
Hañ forsmæer ei Bæn hi-
ns Fodurlausa nie helldur
Eckiuñar/ þa hun klagar.
Tæren Eckiuñar reña vel
ofan epter Vongunum/ enn
þaug kalla upp epter/ a mo-

se þeim

te þeim sem hana wtrekur/ og hennar Bæn þreynger sier j giegnum Skyen/ og hætter ecke fyrr enn hun framkiemur/og giefur ecke upp/allt til þess ad sa hinn hædste þar aa lytur / og DROTTenn mun riett Dæma z Straffa / og þad eige undanndraga.

Hier af meige þier nu sia/ þier frómu Eckiur / ad so Armædusom z foracktanleg sem ydar Stiett er fyrer Veralldunne/so hun og j mykllu Alite er hiaa þar þvert a

mœde pyrer Gude j Himna-
enum.

Bæn eirnrar Eckiu.

O Þu trwþaste GUD og Myskunsame Himneske Fader/ þu sier og veitst þad allra best/ j hvad þungum Krosse/ Eymd og Armædu eg er stodd/ þar min Hiart, ans elskulege Ecktamake er fra mine Sijdu burt tekeñ/ og eg em Sorgfull Eckia ordeñ. Æ / pyrer hveriu kañ eg Ohultare ad klaga mijna

mÿna Eymd og Neyd / eñ
fyrer þierꝛ Til þÿn ꝼly eg
miñ Gud og Fader/ og bid
þig vegna þÿns Medaumk
unarsama Hiarta/ad þu vil
ier (þegar aller Meñ yꝼer-
geꝼa mig)vera þa mÿn hæl
ſta Huggun og Hialp j all-
re Neÿd. Æ/ miñ Gud/ver
tu hia mier vegna mÿns
Herra JEſu Chriſti/ſem
a Kroſſenum og a ſÿñe ſÿd-
uſtu Stundu heꝼur ſo elſk.
ad ſÿna Moodur Mariam/
ad hañ ſkyckade heñe til Ad

ſtodar

ſkodar ſiñ Læreſvein Johañ · em. Æ/ Gud Nialye mier/ Amen/ Amen.

PIer Aumu Fødurlauſu Børn/komed nu til mijn/ Eg vil tala vid ydur. Þier erud od ſønnu øngvu ſijdur en Eckiurnar Naudſiaddar og Eymodum hladnar Mañeſkiur/þvi þo Forelldrarn er læte ydur epter Gotz og Peninga/ þa miſſe þier þa opt og tijdum ádur eñ þier komed til Alldurs og Ara/ añadhvørt þyrer Otrwa Fiarhalldsmeñ/ ellegar adra Sam-

Samvitskulausa/ sem taka
frá ydar Munne/ þad ydur
med riettu Tilheyrer. Takie
Foreldrarner ydr eckert epi-
er sig/ So eru þier Forodk-
ud/ og meiged vera hvers
Mans Footskør/ so Menn
meiga med riettu kalla ydur
Auma og Ysergefna Fød-
urleysingia.

Enn hugged ydur þier Fød-
urleysingiar. Sa Gud sem
so trwlega ad sier tekur og
annast þæt froomu Adstodar
lausu Eckiur/hann annast yd-
ur og so/ svo þier meiged

ſeigia med David. Fader
miñ og Mooder mijn yper-
gaþu mig/eñ DRottineñ
añadiſt mig/Pſ. 27. 10.
Þeinked vel um̃ þeſſe Da-
vids Ord. Hvør heþur yper
gieþed ydur? Fader miñ og
Mooder. Aþ þeim haþe þi
er næſt Gude/ þeinged Lijþ
og allt gott / eñ þeu voru
þo Veikar Mañ-ſkiur/ſem
an A'mattugs Guds Nial
par/ecke kuñu ydur ad gieþa
ellegar uppa ydur ad koſta
eins Penings Virde. Nu
þo þaug ſieu Dand/ſo lijþ-

er þo

er þo Gud/hañ lætur ydur ecke eilijflega deya.
Naþe Foreldrarn³ yfergiefi ed ydur / so mun Gud samt ei yfergiefa ydur / hel dur vill hañ og skal sem ei- ñn riettur Neria / ydur el- ská/hvad hañ audsijner og j Lijose lætur.

Fyrst og fremst j siñe Fod urlegre Myskunseme / þvi so sem hañ er eitn Fader yf er allt þad Fader kallast/ Ephes. 3. So kall ast hañ sierdeilislega Fader þeirra Fodurlausu/Ps. 68.

Nu þess stærre sem þesse Faderenn er / þess minne og audvirdelegre eru aller ydar Opsoknarar og Oviner a moote honum. Þess sterkare sem þesse Faderenn er / þess Veikare og Vanmattugre eru ydar Mootstandarar a moote honum. Þess Rijkare sem þesse Faderenn er / þess hægra og audvelldara er honum ad giefa ydur daglegt Braud.

Þar næst audsyner hann ydur sijna Fodurlega Elsku

og Kiær-

og Kiærleika j þvi/ ad veita
ydur Forsorgun og Upp,
hellde. Þad reynde sa Fod
urlause Jsmael/þegar hn̄ j
Eydemørku Vanmegnadest
og var nær ad Dauda kom,
en̄ af þorsta/ en̄ hans Mod
er Agar kun̄e hønum ecke ad
Hialpa / en̄ Gud Hialpade
hønum/og liet sinn Eingel
vijsa Modurenne ad einum
Brun̄e/af hvøriū han̄ kun̄e
ad faa Endurnæring/ Gen.
21. v. 19

Þessa Guddoomlega For

ſorgun haфa og ſvo reynдt
þaug Fødurlauſu Børn i
Tijd Spaamañſins Eliſei/
hvørium DROTTeñ даа
ſamlega Hialpaде wr Ar⸗
mooд og Faatækt/ſo ſem leſa
maa 2. Reg. 4. Halld
eд yдur þar ƿyrer meд Trw
uдu Hiarta / til þeſſa trw⸗
faſta Føдurſins þeirra Føд
urlauſu. Þo Faдer ellegar
Mooдer деye/ eдa bæдe/
þa Hugged yдur þar viд/aд
Guд vill vera yдar Faдer i
þeirra Staд / og ſkal giefa

yдur

ydur j ydar Arygd / Brand
og Vatn j þeirre stooru Ang
ist/ Es. 30. 20.

J þridia Maata lætr Gud
j Liose sijna Fodurlega Ast
og Elsku til ydar j þvi / ad
Bænheyra ydur/ þa þier til
hans kalled/ Gud heyrer vel
allra Gudhræddra Neydlijd-
ande Bæner/ og er nalægur
øllum þm sem hñ med Al-
voru akalla/ hñ giorer þad
hvad þeir Gudhræddu gyrn
ast/ og heyrer þeirra Akall
og hialpar þeim/ Ps. 145.

N iij Og

Og so sm̄ Eckiunnar Bæn geingur hønum til Hiarta/ So ganga og so Bæner peirra Fodurlausu hønum til Hiarta/ þvi so seiger hann sialfur Exod. 22. v. 23. Þau Sorgfullu Fodurlausu Born munu til mijn kalla/ og eg vil Bænheyra þeirra Kall.

J fioorda Mata lætur Gud sijna Fodurlega Naad argiæsku i Liooſe til þeirra Fodurlausu i þvi/ ad senda þeim gooda Formyndara/ 2

Nialp^r Meñ. Þad fieck ad
reina ſa Aume Fødurlauſe
Mephiboſeth/ ſm̃ var Son
ur Jonathan. David My-
ſkunade ſig yþer hønum/ og
ſagde. Eg vil giøra Myſk
un vid þig/ z þu ſkallt Dag
lega eta Braud vid mitt Bo
rd. 2. Sam. 9. 7. Trwdu
mier Defad / þu elſkulega
Fødurlauſa Barn/ GVD
heþur ſied þig þañ eirn fra
Eilijþd/ a hvorium hañ vill
giøra Myſkunſeme. Þad
meigū vier merkia a þre au-

mu Fødurlausu Esther/ þvi Gud gaf henne ecke alleinasta þañ trwa Formyndara Mardocheum/ sem heñe reyndest bæde trwr og Hollur j ollu/ helldur sette hñ hana z so til eirnrar Drottning"/ Esth. 2. v. 17. Þetta heƀur og so þramkomed vid þañ Fødurlausa Danielem/ hvorium Drotteñ dasamlega Hialpade/ og giørde hañ til eins Vollldugs Manns / j Kongsins Rijke/ Dan. 6.

J fimta og sijdasta Ma-

ta helldur

fa helldur Drottenn þmm Goo urlausu Børnum sier vid Nand j þvi ad straffa þra Ovine/þvi so heþur hn sialþur sagt / Jeg vil koma til ydar og straffa ydur/ eg vil vera eirn þliootur Vitnisz madur a moote þeim sem gi era Galldo og Driett Arþvidis Monnum/ Ekium og Fødurleysingium/ Malach. 3. 5. Og j Deut. 27. 19. Seiger Drottenn/ Bølvadz sie sa sem hallar Riette hins Framanda/ hins Fødurla

usa og

usa z Eckiunar / z allt Folk ed skal seigia Amen.

Hier af siae þier nu Födurlausu Børn / hvad trwliga og Fød rlega DRottenn ánast ydur / so sem Fader þeirra Födurlausu / so þier meiged riettelega seigia. Minn Fader og myn Mooder yfergaafu mig / en þu Drottenn ánadest mig / Psalm. 27. 10.

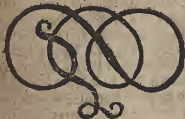
Bæn þeirra Födurlausu.

O Herra Jesu Christe / þu sem af stoorre Nad hefur ecke alleinasta þijnum elskulegum Lærisveinum / helldur og svo öllum Trwudum lofad / ad þu villtier ecke epterlata þa Födurlausa.

lausa. Æ eg aumt Födurlaust Barn / bid þig af ỏllu mijnu Hiarta/ad þu vilier epter þess are þiñe Nꝛdar Loþan mig trwlega añast. Æ Sia/minn Fader og mijn Mooder hafa yfergiefed mig / tak þu mig ad þier + vertu mier j Födurs og Moodur Stad / svo er eg Holpeñ. O miñ Herra/upp vek + so Trwhiartadar Mañeskiur/ sem epter Jobs loflegu Dꝛme/giefe Brauð þeim Födurlausu/+ hialpe mier med Rad + Dad. Hialpa þu mier ad eg hafe þig miñ Himneske Fader ætijd mier fyrer Augum þig miñ Frelsare fullkomlega

elske/

elske / og fyrer Krapt heilags Anda j öllum Christelegum Dygdum Avartest / og epter þijnn Heylaga Epterdæmie auk ast ad Alldre + Nad fyrer Gude og Mönnum/
AMEN.

Þaug Blomgudu

BLAD

þeirra Daudu

Edur

Huggun

Af Vpprisunne.

M. DC. XCIV.

Sie þar nockur Erwat
Señar Grein/sem vor-
re veikre Skinseme et
þungskileñ / ꝥ a er þad þesse
um̃ Vpprisu þeirra Daudu
eñ þad vier meigum vissu-
lega Erwa Holldsins Vpp
risu/þad verdur oss wtþryc-
kelega Openberad.

Fyrst j heilagre Ritningu.
J Gamla Testamentenu stend
ur svo skrifad / þiner Dandu
skulu lifa/og med Lijkömunū
uppstanda/Es. 26. v. 19.
Vdar Bein skulu Bloomgast/
so sem

so sem Gras/ Es. 66. v. 14. Eg skal opna ydar Graffer/ og vil wtheimta ydur mitt Folk/ Ezech. 37. 12.

J Nya Testamentenu seiger Herrann vor JEsus/ Su Stund mun koma/ ad aller þeir sem j Grøfunū eru/ skulu heyra Raust Mannsins Sonar/ Johañ. 5. 28. Jeg life/ og þier skulud lifa/ Joh. 14. 19. So seiger Postulenn Pall / sa sem hefur uppvaked JEsum hañ skal og uppvekia oss fyrer JEsū/2. Cor. 4. 14 Og j Openber. Book Joh. stendur/ Eg sa þa Daudu stoora og smaa standa fyrer Gude/ og Bæk

D ij ed Brañ

ed frafŭgaß þa Daudu sem j þvi voru/ og Daudeñ og Hel-vijte hraiñgaßu þa Daudu/ sem j þeim voru.

Þar næst hefur Gud oss fyr er Siooner sett Vppriisuñar merkeleg Epterdæme j Gam- la Testamentenu/ þeger hann uppvackte Eckiuñar Sen j Zar epta/fyrer Eliam/1. Reg. 17. Og Son þeirrar Sunamitisku Kvinnu/ þ Eliseum/2. Reg. 4. Eirneñ þegar sa Daude Mad ur sem var lagdur j Gröf Eli sei/so snart sem hñ hrærde vid hans Bein/vard hñ lifande ap tur/og stood uppa sijnar Fæt- ur/ 2. Reg. 13. 21.

J Nya

J Nya Testamentenu hefur Herran vor Jesus uppvaked Høfdingians Dotter til Capernaum/ Matth. 9. Og Eckiunnar Son j Naim / Luc. 7. Einnen Lazarum. Joh. 11.

J þridia Mata hefur Gud off þetta j Natturunne Fyrermyndad/ og þiñum vier sodd an Fyrermyndaner a Svölunū hvöriar allann Veturinn liggia Daudar j Vatnenu/ so sem j sijn um Gröfum/ eñ a Vorenn verda þær Lifande aptur. Og er þ vel merkiande/ sem Gregorius Major um skrifar/ ad hū hafe j Slots Kyrkiuñe til Vittenberg/ a bak vid eina gamla Töblu um̄ Veturenn / fundeđ

O iiij margar

margar Daudar Svólur/ Enn
þegar hann hafe bored þær j
eina varma Stofu / þa hafe
þær lifnad aptur.

A off sialfum þinum vier
og so eina merkelega Upprisu-
unnar Fyrermyndan. Þegar þu
a Kvølldenn leggur þig til Sv
efns/ so liggur þu þar/ so sem
værer þu Daudur/ þu sier ecke
þu talar ecke / þu veitst ecke
hvad fram fer j þinu Hwse/
enn þegar Dagurenn kiemur/ þa
stendur þu upp/ og brwkar þinn
na Lime aptur/ so sem ædur/
þar fyrer skalltu so þeinkia *
segia/ Lijka sem eg stend upp
aptur/ þegar eg hefe wtsofed/
So skal eg og so epter fullend
adann Daud

cdañ Daudans Svefn/wr mÿ
nu Svepnhwse aptur j mÿnum
Lÿkama uppvakna/Dan. 12.
Vier höꝛum og eirneñ sodd
añ Fyrermyndaner j kryngum
oss a Trianum/hvör um Vet
rar Tÿmañ standa Ber og Lau
uflaus/so sem þaug være full
komlega upphornud + Daud/
eñ Bloomgest aptur þagurlega
a Voreñ/ wtspryngia/ og bera
godañ Avöxt / hier med vill
Gud oss Avÿsad hafa/ad hañ
vilie eins giöra þar upphorn
udu Mañeskiur/sem bloomg
ad Gras/ Esa.66.14.
Þetta siaum vier og svo j
sama Mata/a Hveitekornenu
sem Sad verdur j Akureñ/og
Q iij þar rotn

þar rotnar/ eñ kiemur þo uiß
ſijder lifande Fram̃/ Hvar med
Almættugur Gud Avijſar oſſ
ad hañ a ſijnum Tijma vilie
oſſ/ ſem verdum j Kyrkiugard
eñ (ſo ſem j Guds Akur) nid
urſæder/ ſo ſem añad Sædis-
korn/ gief̃a ad nyu eirn Lifande
Anda. Aller Meñ ſkulu
Vppriſa vonder og goder/ eñ
þo med ſtorum Miſmun/ hñad
bevijſar oſſ klarlega heiløg
Ritning. Su Stund ſkal
koma a hvørri aller þeir ſem
j Grøfunum eru / ſkulu heyra
Guds Sonar Rauſt/ Joh. 5.
Vppriſa þeirra Daudu ſkal
ſkie/ bæde þeirra Riettlætu z
Ranglætu/ Act. 24. 15.

þetta

Þetta er j Natturunne a vorū Lijkamans Limum fyrermynd ad. Þegar vier stondum upp a Morgnana af vorre Saung/ þa berum vier med oss / so vel þa verkn Limena/ sem þa Ge-ilbrigdu. A Triánum siaum vier og so / ed ecke alleinasta Bloomgast a Vorenn þaug Av-vartarsömu Epla Trie/ + Pe-ru Trie/ helldur og eirnenn Þyr-na Trie/ og Þystla. Þo skie-edur þetta m3 storum Adskil-nade og Mismun/ epter Ritn-ingarennar Auijsan/ ad sumer/ sem er/ þeir Froomu og Gud-hræddu skulu Vpprijsa til eilijfs Lijfs/ enn sumer/ sem er/ þeir Ogudlegu/ til eilijfrar Smán-ar og

ar og Blygdunar/Dan. 12.12. Petta siaū vier a Dæmie Pharaonis Prenara Bakarans/ og og Skeinkiarans/ bader voru þeir wr Fangelsinu tekner/ og upphafder/aňer til siņs Ferra Embættis/ eň aňar til Galgans: Þetta verdur oss og so Fyrermyndad a sialfum Pharaone ✝ Israels Foolke/hvóru tveggiu geingu wt j þad Rauda Haf/eň Israels Foolk all einasta komst til Landsins/ eň Pharao med siňum Stríjds Her/druckna de/Exod. 14. 28.

Þar pyrer miņ Sal/ ef þu gyrnest ad upprísa til eilijfs Fagnadar og Glede

þa huf.

þa huxadu um̃ þa Andlegu Vpprisuna / a medan̄ þu lifer.
Vier skulum med sømu Lijkømum uppstanda / sem vier høfum hier j Lijfe hafft en̄ þo med forklarudū Eig enlegleika / þad bevijsa oss klarlega þessar Ritningar, eñar Greiner. Job seiger votþryckelega / Jeg skal med þessu mijnu Hørunde Jklæd dur verda / Job. 19. 26. Og Esa. Ydar Bein skulu Bloomgast svo sem Gras / Esa. 66. 14. Þetta For

deinge.

geingelega skal Jkiæda sig
þvi Dþorgeingelega / 1.
Cor. 15. 53. 2 Cor. 5. 10
Vier hliootum aller ed Op
enberast þyrer Doomstoole
Christi / uppa þad ad hvør
eirn ødlest epter þvi sem hn̄
heþur adhaþst j Lijkamans
Lijþe / sie þad illt eda gott.
Ad vier mutum upprijsa
med sømu Lijkømum sem vi-
er hier j Lijþe haþt høþum /
þad bevijsar oss Dæme vors
Endurlausnara / hvør ed
uppreis med sama Lijkama
wr Grøþeñe / og synde hann

sijnum

sijnū Lœresveinum/ sin ad-
ur var a Krossen̄ negldur/
Joh. 20. 10. Þar byrer
meigum vier seigia med Ch
ristelegre Kyrkiu/ Eg trwe
Holldsins Vpprisu/ Og m̄z
Carolo Magno med þessū
mijnum Augum mun eg sia
min̄ Gud/ med þessum mijn-
um Ormum mun eg minn
Endurlausnara um̄faðma.
En̄ hier er oss athugande/
ad þesse vor Lijkame j hvør
ium vier uppstøndum/ mun
hafa alldungis nya og for-
klarada Eigenlegleika/ þar

P er œrar

er æfarande Heilbrygde.
Þesse Veralld ma riette-
lega kallast Siukra Mañā
Herberge / hvar vier meigū
klaga og seigia / Vor Lykā-
me er hier med Siukdoom
fullur / til þess hañ legst j
deckva Molld / enn Madur
skal um̄ sijder a Himnanna
Hæd fa ad Niooꞇa eilijfrar
Glede / þvi þar mun eige
Harmur nie Kveinan / nie
helldur Pijna meir vera /
Apoc. 21. Helldur O-
daudleike. Og lijka sem Ch
ristur sa Vpprisiñ er / deyr

ei framar

ei framar meir / Daudenn mun, og ei framar meir ýfer hönu̇ drottna. So mun hn̄ vorn farfeingan̄ Lijkama forklara, þad han̄ lijkur ver de hn̄s forklarudum Lijkama / Phil. 3. 21. Þetta forgeingelega mun Iklæd, ast þvi Oforgeingelega / 1. Cor. 15. Og Dauden̄ mun ei meir vera / Apoc. 21.

Vorer Lijkamer munu ver da fagrer og skijnande / svo sem Himensins Geyslar / Dan. 12. Og verda lijker forklarudum Jesu Christi

Lijkama. Eitt Epterdæme hier uppa / kunnum vier ad taka af þeim Guds Manne M. yse / þegar hann hafde 40. Daga og 40. Nætur vered hia, D: offne uppa Fia a leinu Smai / þa skein og lioomade hans Asiana / svo Israels Syner kunnu ecke ad standast þann Biartleika. Hafe nu Andlit Moysis so miøg lioomad og glansad / þar ed hann var þo hia DRDTTenum / ecke nema 40. Daga og Nætur / hvad skylldum vier þa meina ad voter Lij-

kamer

kamer mune ꝥagarlega ſkij-
na/þa ꝥr eru algiørlega jñ
komner/ j þañ ꝥullkomlega
Dyrdareñar Liooma eilijꝥs
Lijꝥs/ꝛ. ſkoda þar ꝥ ſk⸗jn-
anda Andlit liꝥanda Guds
ad Eilijꝥu?

Vorer Lijkamer munu ve
rda ꝥliooter og Lietꝥærer.
Vier j Lijꝥe drøgunſt vier
med tregañ og miøg þung-
ꝥærañ Lijkama/ hñ verdum
vier ad ꝥæra ꝥra eiñu Stad
til añars/ælijka og Akneyte
edur Heſtar draga ꝥullhlad
eñ Vagn edur Sleda epter

sier. Eñ so sm̃ vor Endurlausnare med sijnũ þorklarudum Lijkama / var a sømu Stund / nu hia sijnũ Læresveinũ / sem til Emaus geingu / nu hia Mariu ꝛ. sam stundis aptur hia Postulunum / þo allar Dyr være tillucktar. J sama Mata / m⁊ þvi vorer Lijkamer skulu vera lijker hans þorklarudũ Lijkama / þa munũ vier ꝛ so a einu Augabliki vera þar sem vier viliũ. Hvar hellst sem Andeñ vill vera / þar verdur ꝛ so Lijkameñ / seiger Augustinus. Nu

Nu med þvi/min̄ Elsk. Chr
isten̄ Broder / þu titt med
sama Lijkama ad uppstanda
sem þu hefur hier j Lijfe
haft. O/ svo siaddu vel til
og giættu ad þier/ad þu br
uker so þijna Lijkamas Lime
j þessu Lijfe/ ad þu meiger
sijdar meir med Aru framm-
koma/og lata sia þig. Lat
þijna Lime vera heilags An
da Mustere/1. Cor. 6. 19.
Liaadu þijna Lime Gude til
Riettlætisins Verfopna/
Rom. 6. 13. Og vegsama
adu Gud j þijnū likama/1
Cor. 6. 20. P iij Bil-

Vilier þu ſjðˢ meir niokāde
verda ævarāde Neilſu z Ne
ilbrygde/ſo ſtundadu epter
þui/ a medañ þu liþer / ad
þijn Sal meige Neilbrygd
vera/þvi hvar ſem Synden̄
drottnar/þar er Sælen Si
uk. Min ſu þar þyrer ſtrax
þeſſarar Syrachs Aminning
ar. Miñ Son þordaſtu Sy
ndena/ſo ſem eirn Nøggorm
þviad ep þu kiemur oþnær
re heñe/ſo ſtijngur hun þig
hennar Teñur eru ſem ‘e,
ons Teñ ır/og drepa Mañ
eñ/ Syr. 21. Varadu þig
ad þitt

ad þitt Hiarta þijngest ecke
aþ Oþæte og Oþorydkiu/ so
þu skader ecke þin Lykama
þui eingen Oþorydkiu Mad
ur skal erþa Guds Rijke/
I. Cor. 6. 10.

Vilier þu epter þetta Lijþ
ödlast þan gledelega og pagn=
adarfulla Odaudleika/ þa skaltu
dadu epter Odaudleikanum a
medan þu lifer/ en þad skied
ur/ þegar þu snijr þinu Hiar=
ta og Sine fra þui Jardneska
og forgeingelega/ og leggur þ
ecke uppa þitt Hiarta. Þar
næst skiedur þad og so/ þegar
þu fordast Syndena/ þui veg
na Syndana verdum vier ad=
skilder

skilder fra Gude / og so lijka fra Gudz Rijke / Esi. 59. 2.
Þar fyrer skalltu afleggia alla Jllsku/ og allt Svikræde/ og Smiadur/ og Aufund/ og alla Bakmælge/ og girnast þeirrar skinsamlegrar hreinnrar Miolkur/ so sem nyfædd Börn/ 1. Pet. 2. 1.

Viller þu ecke annars Heims missa þa Himnesku Fegurd og Birtleika/ so stunda þat epter i þessu Lijfe. Stundadu epter þeirre riettu Fegurd/ sem Gude vel þocknast/ og taktu uppa þig þann fegursta Bwnad/ sem er Christum sialfann/ med hans dijrmætu Forþienustu. Hann er Hialpræðesins Klæde/ hann er Mÿrtull

Mottull Riettlætesins/ Es. 61.
Sem hylur vorar Synder. Jklæd þig og so þeirre wtvort is Dygdaña Prijde/ Jklæd þig hiartfoolgenne Mijskunseme/ Góodvilia/ Audmijkt/ Hooglynde/ Polinmæde/ Col. 3. 12.
Stundadu epter Biartleikanū og siædu til/ þitt Lijferne sie hreinferdugt j Augliti DRottens/ legdu ap Verkeñ Myrkraña/ og gacktu ærlega sem ā Deige/ Rom. 13. 13.

Vilier þu eñars Heimis vora pliootur og llettfær/ so plyg þu þier nu a medañ Nædartijmeñ er/ od vera Fromur/ og giöra hvad gott er. Eintlann er sem komu ad pordiarsa Sodomam

domam + Gomorrom/ ſögdu
til Loths/ bliſt hier/ og borda
hier/ Gen. 19. Hvad er þeſſe
Verölld annad enn ein vondſku
full Sodoma / ſem liggur j
Vondu? 1. Joh. 5. 19. Þar
fyrer bliſttu hier/ og tezdu eckj
med hyna Jdran/ med þvi ad
þetta Lyf blyter ſier/ + hleypr
bradt ſinn Veg/ lyka ſem þad
være a Fliugie/ Pſ. 90. 10.
So ſem vier ſyngium j Pſal-
me vorum/ ſem Fuglar fliug-
um j burtu vier/ bliootit eins +
þa Straumur fer/ Gud Men
ſo j burtu kallar. O Gud gief
þu oſſ hier umm ad hyra/
AMEN.

